ప్రేమ

యద్దనపూడి సులోచనారాణి

"ఎలావుందిరా పెళ్ళికూతురు ?—" కొడుకు గదిలోకి రాగానే లలితమ్మగారు ఆదుర్దాగా అడిగింది. ఆవిడ కళ్ళలో అనూహ్యమైన భయం కన్పిస్తోంది. ఎంత అణచుకుందామన్నా మనసులో కలిగిన ఆత్రం కంఠంలో లీలగా బైటపడక మానలేదు.

"బాగాలేదమ్మా!" రాజు సరాసరి డ్రెస్సింగ్ టేబిల్ దగ్గర కెళ్ళి టై విప్పుకుంటూ అన్నాడు అద్దంలో వెనకనుంచి కన్పిస్తున్న ప్రతిబింబంలో, తల్లి ముఖంలో ఆదుర్దా తొలగి పోవటం, కనుబొమలమధ్య నన్నగావడిన ముడి విడిపోయి ప్రసన్నం కావడం అతను గమనించక పోలేదు.

"యేం ? పిల్ల రంగు తక్కువా ?—"

"పచ్చటి పసిమికాదు గాని మంచి రంగే !"

"మరి ? కనుముక్కు తీరు బాగా లేదా ?"

"ఫర్వాలేదు."

"చాలా లావుగా ఉందేమిటి ? లేక మరీ సన్నగా పుల్లలా ఉందా ?"

"రెండూ కాదు యెత్తుకు తగిన లావుతో సమానంగా ఉంది."

ఆవిడ కళ్ళు మళ్ళీ ఆదోలా అయివాయి. కొడుకు వంక అనుమానంగా చూసింది.

"ఎందుకు నచ్చలేదు ?" ఈసారి ఆవిడ కంఠం అంత దృఢంగా లేదు.

"ఏందుకో నచ్చలేదమ్మా ! నచ్చలేదని అక్కడే చెప్పి వచ్చేశాను."

వచ్చి కుర్చీలో కూలబడి బూటు విప్పుకోవటం ప్రారంభించాడు.

"అలా ఉన్నావేం ?—"

"కొద్దిగా అలసటగా ఉంది. అమ్మా ! ఓ కప్పు స్ట్రాంగ్ కాఫీ కావాలి."

లలితమ్మగారు లేచి వెళ్ళింది. రాజు ముఖంలో నుంచి అంతవరకూ బలవంతాన అణుచుకున్న నిట్టూర్పు బైటకి వచ్చింది. ఆ అమ్మాయిని చూసి ఇంటికి వచ్చేస్తుంటే యిలా గాఢంగా నిట్టూర్పు వదలాలనిపించటం యిది నాలుగోసారి

ఆవేదనని సూచించే ఆ నిట్టూర్పు పెళ్ళికూతుర్ని కాదన్నందుకు గాదు.

నిజానికి అతనసలు పెళ్ళికూతురు యెలా ఉందో సరిగ్గా చూడనేలేదు.

మాటిమాటికి నిమిషానికి వేయిసార్లు పెళ్ళికూతుర్ని తీసుకొచ్చి కూర్చోపెట్టుతున్న సుజాతే గుర్తుకొస్తోంది గదిలోకి రాగానే యథాలాపంగా తలెత్తి తనవైపు చూసిన సుజాత ఉలిక్కిపడటం, వెంటనే పాలిపోయిన ముఖంతో గబగబా అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయిన దృశ్యం చురకత్తిలా సున్నితమైన అతని హృదయాన్ని నిర్దాక్షిణ్యంగా చీలుస్తోంది. తను చూడబోయే పెళ్ళికూతురు సుజాతకి తెలిసినవాళ్ళని, అక్కడ సుజాత కూడా ఉంటుందని తనేమైనా కలగన్నాడా ! సుజాత అక్కడ లేకపోయినా తను పెళ్ళికూతురు నచ్చలేదని చెప్పేవాడని సుజాతకెలా తెలుస్తుంది ? ఎవరు నచ్చచెప్తారు ? సుజాత తప్ప మరే స్త్రీ తన కవసరంలేదని, కనీసం నీడ చూడటానికి కూడా యిష్టపడడని, కేవలం తల్లిని తృప్తిపరచటానికని యీ సంబంధం చూడటానికి వచ్చాడని ఏ దేవతలు సుజాత అర్థంచేసుకునేలా వివరిస్తారు !

"పెళ్ళిచేసుకోవాలని లేదు సుజా ! ఒకవేళ చేసుకుంటే నిన్ను తప్ప యింకెవరినీ చేసుకోను. నామాట నమ్ము." అని ఆరోజు ఆఖరిసారి విడిపోయేముందు తను చేసిన వాగ్దానం యిప్పటికీ మనసులో అలాగే చెక్కుచెదరకుండా ఉందనీ అది సత్యం అని యిప్పుడు చెప్పినా సుజాత నమ్మదు.

ఆరోజు ఆఖరిసారి యిద్దరిమధ్యా జరిగిన సంభాషణ కళ్ళముందు మెదిలింది.

"పెళ్ళి చేసుకోనవటానికి కారణం ఏమిటో చెప్పు ?" సుజాత సూటిగా అడిగింది.

"కారణం అంటూ ఏమీలేదు. నా కిష్టంలేదు. అంతే" ముభావంగా అన్నాడు రాజు.

అంతకంటే యింకేం చెప్తాడు ! నేను పెళ్ళి చేసుకోవటం మా అమ్మ కిష్టంలేదు. అందులో నిన్ను భార్యగా పొందటం అసలే భరించలేదని ఎంత ప్రాణంగా ప్రేమిస్తే మాత్రం సుజాతకెలా చెప్తాడు.

"ఇష్టం ఎందుకనిలేదు ?—"

"కారణం ఫలాని అని చెప్పలేను. ఒకటి కాదు. చాలా ఉన్నాయి."

"ఉదాహరణకి ఒకటి చెప్పు చాలు."

"చెప్పినందువల్ల ప్రయోజనంలేదు."

ఇద్దరిమధ్యా మౌనం ఏర్పడింది. సుజాత మోకాలిమీద గడ్డం ఆన్చుకుని పచ్చగడ్డి చేతితో వేగంగా పీకుతోంది రాజు రెండు చేతులు వెనక్కు వాల్చి కూర్చుని దూరంగా యిసకలో ఆడుకుంటున్న పిల్లలవైపు రెప్పవాల్చకుండా చూస్తున్నాడు.

సుజాత చటుక్కున తలెత్తి "అయితే యిన్నాళ్ళ యీ చనువుకి అర్థం?" అంది క్షణంసేపు ఎర్రబడిన ఆ ముఖంలోకి లోతుగా, పరీక్షగా చూసిన రాజు వెంటనే చూపులు తిప్పేసుకుంటూ "ఇంకెప్పుడైనా సమాధానం చెప్తాను. ఇప్పుడు కాదు" అన్నాడు

"నన్ను తప్పకుండా పెళ్ళి చేసుకుంటావనే ఉద్దేశ్యంతోనే నీతో యింత చనువుగా మెలిగాను. అన్నయ్య తెచ్చిన సంబంధాలన్నీ ధైర్యంగా తిరస్కరించాను వదిన నన్ను హెచ్చరిస్తూనే ఉంది. అయినా వినకుండా పెడచెవిని పెట్టాను. ఇప్పుడు వాళ్ళిద్దరూ నన్ను నిలవదీసి అడిగితే నేనేం జవాబు చెప్పాలి ?" తనలో తను అనుకుంటున్నట్టుగా అంది.

"సుజా !"

"నన్ను భార్యగా పొందాలనే వూహలేని వాడివి

ప్రేమ

మొదట్లోనే [illegible] హెచ్చరించలేదు. పైనుంచి అప్యాయత నటిస్తూ నన్నెందుకు రెచ్చగొట్టావు ?"

"నామాట విను సుజా !"

"ఇంకేం వినాలి ? చెప్పదల్చుకున్న దేదో చెప్పేశావుగా !"

సుజాత దూరంగా అస్తమిస్తున్న అరుణబింబం కేసి రెప్పవాల్చకుండా చూస్తోంది క్రింద పెదవి పంటితో నొక్కిపెట్టటంతో కళ్లలో నీళ్లు తిరగ నివ్వకుండా నిగ్రహించుకుంటోందని స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. మనసులో కలిగిన విషాదం కళ్ల లోనూ, కోపం కనుబొమలమధ్యా తొంగిచూస్తు న్నాయి.

"సుజా !" రాజు చెయిజాచి దగ్గరగా లాక్కో బోయాడు. బలంగా విదిలించి కొట్టింది

ఈ తిరస్కారానికి కలిగిన కోపాన్ని రాజు నిగ్ర హించుకున్నాడు బతిమలాడుతున్న ధోరణిలో "అన్నయ్యకి వదినకి ఏం చెప్పాలి అని నువ్వేమీ బాదపడ నవసరంలేదు. నాకంటే అన్నివిధాల యోగ్యు డైన మనిషిని నీకోసం నేనే వెతుకుతాను" అన్నాడు.

సుజాత చురుగ్గా తల తిప్పి అతనివైపు చూసింది.

"నిజం సుజా ! నామాట నమ్ము" అన్నాడు

"పాపం ! ఏం త్యాగం !"

"నవ్వులాట కాదు."

"నేనే ఆ సంగతి నీకు గుర్తుచేయాలను కుంటున్నా !"

"నువ్వు పెంకిగా మాట్లాడితే ప్రయోజనం లేదు నన్నర్థం చేసుకో! అసలు మన పరిచయం ఇంతవరకూ రానివ్వటం నాదే తప్పు."

సజాత దెబ్బతిన్నట్టు చూసింది "అదే నేనూ అడుగుతోంది ఈ విషయం ఈరోజు నీకు కొత్తగా గుర్తురావటానికి కారణం ?—"

రాజు సమాధానం చెప్పలేదు

కొద్దిసేపయింతర్వాత "నా కిప్పుడు కొద్దిగా అర్థమౌతోందిలే" అంది.

ఏమిటన్నట్టు చూసాడు.

"మీ అమ్మ బతికుండగా నీ పెళ్లి కాదు "

"సుజా !"

"నిజం చెబుతున్నా ! ఈ అనుమానం నాకు మన సుతో మొదటినుంచీ కొద్దిగా లేకపోలేదు కాని, నీమాటలు, నాపట్ల నువ్వు చూపే ఆప్యాయతా చూసి ధైర్యం తెచ్చుకున్నాను. నువ్వు నన్ను చేసుకోనన్నావనే యీర్ష్యతోకాని, నిన్ను పొందలేక పోయాననే దిగులుతో కాని అంటున్న మాటలు కావు. నీకు పెళ్ళయితే ఆవిడకు దూరం అవుతా వేమోనని ఆవిడ భయం. పాపం ! యింత మంచి వ్యక్తిత్వంగల నీమీద నమ్మకం లేకపోవటం నీ దుర దృష్టం."

"నోర్ముయ్ !" నవ్వుతూనే కసిరాడు

"ఓవిధంగా ఆలోచిస్తే నా రాత బాగుండబట్టే నీ భార్యని కావటంలేదేమో !"

"పోనీ అలాగే అనుకో !" రెక్కపట్టుకుని దగ్గ రకి లాక్కోబోయాడు

సుజాత కళ్లలో యెర్ర జీరలు తొంగి చూసాయి కోపం, నిర్లక్ష్యం ఉట్టిపడుతున్న కంఠంతో "పెళ్లి చేసుకోటానికి యిష్టంలేని ఆడపిల్లని ముట్టుకో టానికి సిగ్గులేదూ ?" అంది.

వెంటనే చేయి వదిలేసిన రాజు తెల్లబోయి నట్టు చూసాడు.

సుజాత లేచి బట్టలు దులుపుకుంటూ 'వెడ్తాను' అంది

అతను మళ్లీ సుజాత చేతిని అందుకుంటూ "వెళ్లేముందు నా యీ ఒక్కమాట విను. నిన్ను చేసుకోపోతే జీవితంలో నా పెళ్లే జరగదు. ఇంకే స్త్రీ నా కవసరంలేదు నువ్వు శారీరకంగా దూరమైనా మానసికంగా నా దగ్గరే ఉంటావు" అన్నాడు.

సుజాత క్షణంసేపు అతని కళ్లలోకి దేన్నో వెతుకుతున్నట్టు చూసి మెల్లగా చేయి విడిపించు కుంటూ "నాకు శరీరం, మనసూ రెండూ ఒకటే రాజా ! ఒకరి దగ్గర శరీరం మరొకరి దగ్గర మనసు ఉంచుకునే మనిషినికాను నేను. రెండు పడవల్లో చెరోకాలు పెట్టటం నాకు చాతకాదు. వస్తాను." అంది.

రాజు చాలాసేపు అక్కడే కూర్చుండిపోయాడు. అతనికి కనీసం లేచి సుజాతని బస్ స్టాప్ వరకూ పంపి రావాలన్న ధ్యాస కూడా లేదు.

సుజాత వెళ్లిపోయింది జీవితంలో నుంచి శాశ్వ తంగా నిష్క్రమించింది.

ఆఖరిసారిగా ఆమె అన్న మాటలే పదేపదే గుర్తుకు వస్తున్నాయి.

తల్లికోసం ఫారెన్ వెళ్లే అవకాశాన్ని వదులు కున్నప్పుడు కూడా అత నింత బాధపడలేదు. ఈరోజు సుజాత నిష్క్రమణతో జీవితం చాలా నిస్సారంగా, ప్రపంచం అంతా శూన్యంగా అన్పించ సాగింది ఆరోజు అలా వాగ్దానంచేసి ఈరోజు పెళ్లి కూతుర్ని చూడటానికి వెడ్తే సుజాత ఏమను కుంటుందో అతనికంటె బాగా యింకెవరికీ తెలుస్తుంది !

"అలా ఉన్నావేరా ?"కాఫీ కప్పుతో తిరిగివచ్చిన లలితమ్మగారు కుర్చీలో వెనక్కు జారగిలబడి కళ్ల మీద చేతులుంచుకుని నీరసంగా ఉన్న కొడుకుని చూసి ఖంగారుగా అడిగింది. బూటు విప్పిన మనిషి మేజోళ్లు కూడా తీయలేదు అతని వాడిపోయిన ముఖం చూస్తే అంత అలిసిపోయి వోపిక లేనట్టున్నాడు

"యేం లేదమ్మా !"

"ముఖం అంతా అలా ఉంటే యేం లేదంటావే?" నుదురుతాకి చూస్తూ అంది.

"కొద్దిగా బడలికగా ఉంది. అంతకంటే ఏంలేదు "

"దిష్టి తగిలిందో యేమిటో ఖర్మ ! ఉండు. వంటమనిషిని కాస్త దిష్టి తీసెయ్యమని చెప్తాను" ఆవిడ ఆదుర్దాగా లోపలికి వెళ్లిపోయింది

కాఫీకప్పు చేతులోకి తీసుకున్న రాజుకి గుండ్రంగా ఉన్న కప్పులో కాఫీమీద తెల్లగా పాలిపోయి అదోలా అయిపోయిన సుజాత ముఖం కన్పించటంతో చాలా సేపు త్రాగటం మర్చిపోయి దానివైపే చూస్తూ కూర్చుండిపోయాడు

*　　　*　　　*

పై సంఘటన జరిగిన వారం రోజుల తర్వాత వోరోజు అతను సాయంత్రం ఆఫీసునుంచి ఇంటికి తిరిగి వచ్చేసరికి విజయ వచ్చి ఉండడంతో ఇల్లంతా సందడిగా ఉంది. విజయ కుటుంబానికి, రాజు కుటుంబానికి బంధుత్వం కంటే స్నేహం ఎక్కువ. రాజుని భర్తగా పొందాలని ప్రయత్నంచేసి విఫలురా లయిన వాళ్లలో విజయ కూడా ఒకత్తి

పండంటి పాపాయిని యెత్తుకొచ్చిన విజయ కొడుకుని చూపిస్తూ, "బావా ! మా అబ్బాయి, ఎలా ఉన్నాడు ?" అంది సగర్వంగా

"బాగున్నాడు. నీ పోలిక కాదు అంతా వాళ్ల నాన్న అందుకే అందంగా ఉన్నాడు." అన్నాడు పిల్లాడి బుగ్గ గిల్లుతూ.

క్షణంసేపు అటు యిటు చూసి ఆ చుట్టు ప్రక్కల యెక్కడా లలితమ్మగారు లేరని తెలుసు

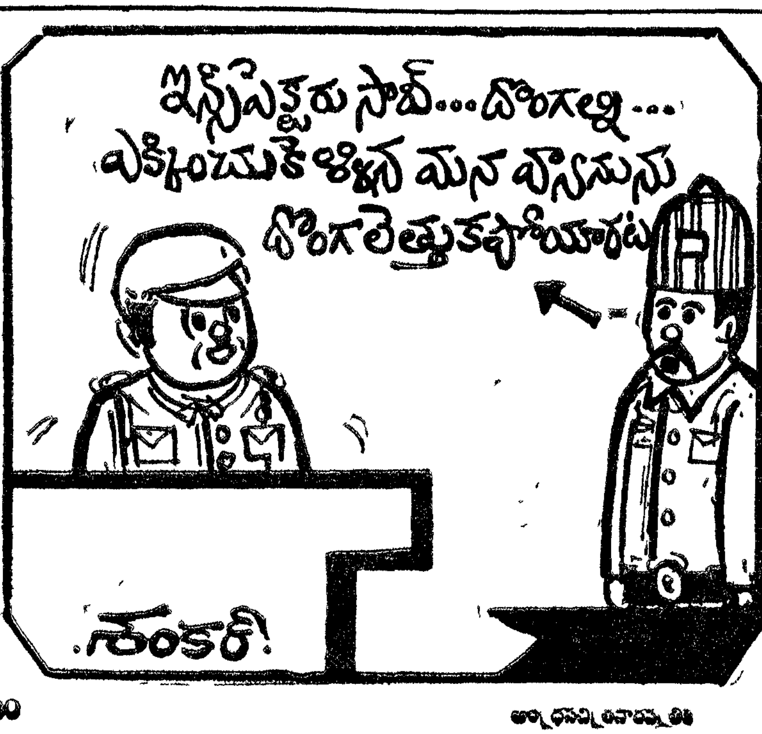

కుని "బావా ! నీ వయసెంత ?" అంది.

"ఇరవై ఎనిమిది. యేం ? యెందుకు ?"

"ఏంలేదు. ఇంకా నీకీ ఘోటక బ్రహ్మచర్యం ఎన్నాళ్లో తెలుసుకుందామని" అంది రహస్యంగా.

"నీ మొహం" రాజా నవ్వాడు.

"పురుషోత్తంగా రమ్మాయిని చూసి వచ్చావుటగా !"

"చూసాను. నాకు నచ్చలేదు."

"ఎలా నచ్చుతుంది ? పెళ్లయే రాత మొహాన లేనప్పుడు ?"

"విజ్జీ !"

"నామీద అరుస్తే ఏం లాభం. వాళ్ళందరి మీద వెళ్లి అరు. వాళ్లంతా ఏమనుకొంటున్నారో తెలుసా ?—"

"ఏమనుకుంటున్నారు ?" అడక్కుండా ఉండలేకపోయాడు.

"అసలు నువ్వు పెళ్లిచేసుకోటానికి పనికిరావుట. నీలో ఏదో లోపం ఉందిట. అది నలుగురికీ తెలియకుండా కప్పిపుచ్చటానికి యీ పెళ్లికూతుళ్లని చూసి నచ్చలేదనటం, యిదంతా మీ తల్లీకొడుకులు కలిసి ఆడుతున్న నాటకంట. కాకపోతే ఆంధ్రదేశం గొడ్డుపోయిందా ? నీకు తగిన ఆడపిల్లే దొరకలేదూ ? లేకపోతే చెంపకి చారడేసి కళ్లతో చందనపు బొమ్మలా ఉన్న ఆ అమ్మాయి నీ కెందుకు నచ్చలేదో నాకూ ఆశ్చర్యంగానే ఉంది. పోనీ స్థితిగతులు తక్కువా అంటే మీతో సరిసమానంగా తూగగలిగిన స్థితి వాళ్లది."

నిశ్చేష్టుడైన రాజా అప్పటికి తేరుకున్నాడు. అతని ముఖం ఎర్రబడింది.

"విజ్జీ ! నీకు బుద్ధిలేదు. పనిపాటా అంతకంటే లేదు. మీ ఆయన కష్టపడి వేలకివేలు సంపాయిస్తుంటే నువ్విలా గాలివార్తలు మోసుకుని ఇంటింటికి తిరుగుతూ ఉంటావు" అన్నాడు పళ్ల బిగువున మనసులో కలిగిన కోపాన్ని నిగ్రహించుకుంటూ.

ఇంతలో లలితమ్మగారు కాఫీ కప్పులతో గదిలోకి రావడంతో సంభాషణ ఆగిపోయింది.

విజయ ఆవిడ యిచ్చిన కాఫీ అందుకుంటూ "ఏమండీ ! అబ్బాయికి పెళ్లిచేయరా ? జాగ్రత్త ! బ్రహ్మచారి ముదిరినా బెండకాయ ముదిరినా మంచిది కాదంటారు." అంది.

"నేనేం చెయ్యను ! నువ్వే చెప్పు తల్లీ ! వాడికి ఏ పిల్లా నచ్చటంలేదు." అంది దిగులుగా. ఆ క్షణములో ఆవిడ ముఖాన్ని, ఆ కళ్లలో బాధని చూస్తే తప్పంతా రాజాదే అని అందరూ ఖచ్చితంగా అనుకుంటారు.

"మీకు నన్ను చేసుకోనివ్వలేదని దిగులేమో !" వోరగా రాజావైపు చూస్తూ కొంటెగా అంది.

రాజా ముఖం తిప్పేసుకున్నాడు. తల్లి ఆదుర్దాగా తనవైపు చూడటం అతను గమనించకపోలేదు.

"ఆహా ! ఏం తెలివి ! నా జీవితం మొత్తంమీద వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటే నేను చేసిన తెలివైన పనేదైనా ఉంటే అది నిన్ను పెళ్లి చేసుకోపోవటం ఒక్కటే" అన్నాడు.

"చూసారా ! చూసారా ! యింటికి వచ్చిన మనిషిని ఎలా అవమానిస్తున్నాడో !" విజయ ఫిర్యాదుగా అంది లలితమ్మగారితో.

"వచ్చినవాళ్ళని అతిథులమని మర్చిపోయి హద్దు మీరితే ఏం చెయ్యాలో నువ్వే చెప్పమ్మా !" అన్నాడు రాజా తల్లితో.

సంభాషణ సరసం క్రింద మారడంతో ఆవిడ ముఖం ప్రసన్నం అయింది.

* * *

విజయ వెళ్లిన మర్నాడు లలితమ్మగారు కొడుకు గదిలోకి వచ్చి యింకేదో సంబంధం సంగతి చెప్పి వెళ్లి పిల్లని చూసి రమ్మంది.

"వద్దమ్మా ! నేను వెళ్లను" అన్నాడు.

"ఎందుకని ?"

"నా కిష్టంలేదు. నే నసలు పెళ్లి చేసుకోను."

"అదేమిట్రా ! ఎల్లకాలం యిలాగే ఉండిపోతావా ?"

"ఆహా ! ఎప్పటికీ యిలాగే ఉండిపోతాను. నువ్వు పెళ్లి పెళ్లి అని వేధించావంటే నీకు కంటికి కన్పించకుండా పారిపోతాను." అన్నాడు బెదిరిస్తున్న నవ్వుతో.

ఆవిడేం సమాధానం చెప్పలేదు. ఏదో పని గుర్తుకొచ్చినట్లు అక్కడినుంచి వెళ్లిపోయింది. వెళ్లేముందు ఆవిడ కళ్లలో తళుక్కుమని మెరిసిన దృష్టి అతని దృష్టిని దాటిపోలేదు.

చదువుతున్న పుస్తకం ప్రక్కన పారేసి ఆలోచన్లలో పడిపోయాడు నిజమే ! సుజాతని చేసుకోలేనప్పుడు తన కిక పెళ్లి ఎందుకు ? ఇప్పుడు కాకపోయినా తర్వాత తర్వాత సుజాత తనే స్వయంగా యీ విషయం తెలుసుకుంటుంది. కాని—సుజాత దూరం అవుతోంది. అంటే మనసంతా ఏదో దిగులు, బాధ, విసుగు యింకా యెన్నింటితోనో నిండిపోతుంది. పుట్టిబుద్ధి తెలిసిన తర్వాత తల్లిని బాధ పెట్టే పని యింత వరకూ యెప్పుడూ చేయలేదు. ఇక ముందు చెయ్యడు కూడా! ఆవిడ యిష్టం నెరవేర్చటానికి డాక్టరు కావాలని కలలు కన్న మనిషి ఇంజనీరు అయాడు. యూనివర్సిటీ తరఫున స్కాలర్‌షిప్ యిచ్చి ఫారిన్ పంపుతాం అంటే వద్దని తిరస్కరించాడు. ఆవిడ ఆదుర్దా పడుతుందని, మనశ్శాంతి లేకుండా చేసుకుంటుందని యెంత ప్రియమైన క్రికెట్ ఆట వదిలేసి బాడ్మింటన్ అలవాటు చేసుకున్నాడు.

యెప్పుడు యేపని చేయబోయినా స్వవిషయానికి ఉత్సాహానికి ముందు తల్లి కిష్టం ఉందా లేదాని గుర్తుకొస్తుంది. ఆవిడ యిష్టానుసారం నడిచి

ఎందుకూ అతనెప్పుడూ బాధ పడలేదు కూడా! పెళ్లిచేసుకుంటే భార్య గొడవలో పడిపోయి ఆవిడ ప్రేమకి దూరమై పోతానేమో నన్న ఆవిడ భయం తాను గుర్తించక పోలేదు. అందుకే బలవంతంగా ఆవిడ తృప్తి కోసం సంబంధాలు చూడటానికి వెళ్లినా నచ్చలేదని తిరిగి వచ్చేవాడు. ప్రతిసారి పిల్లని చూడటానికి వెళ్లబోయే ముందు "వెళ్లొస్తానమ్మా" అని చెప్పటానికి తల్లి దగ్గరికి వచ్చినప్పుడు క్షణంసేపు యిద్దరి చూపులు కలుసుకునేవి. ఆవిడ చూపుల్లో లీలగా కన్పిస్తున్నభయం, ప్రియాతి ప్రియమైన వస్తువునేదో దూరం చేసుకుంటున్న ఆవేదన అతన్ని విచలితుడినిచేసేవి.

ఆచూపు దారంలా మారి అతని హృదయం చుట్టు బిగుసుకుని అర్థంగాని బాధతో విలవిల లాడేట్టు చేసేది. ఇంటికి తిరిగి వచ్చి రాగానే పిల్ల నచ్చలేదు అని చెప్పినప్పుడు మళ్లీ ఆవిడ కళ్లలో కన్పించే సంతృప్తి చూసే వరకూ అతనికి మనశ్శాంతి అన్పించేది కాదు

ఒక్క సుజాత విషయంలోనే అతను తల్లిని మర్చిపోయాడు. ఈమైమరపు యెక్కడ యేలా వచ్చిందో యెంత ఆలోచించుకున్నా అతనికి అర్థంగావటం లేదు. తల్లి యిష్టాయిష్టాలతో ప్రసక్తి లేకుండా సుజాతతో చనువు పెంచుకున్నాడు.

"పెళ్లి చేసుకునే వుద్దేశ్యం లేనప్పుడు నన్నెందుకు మొదట్లోనే వారించలేదు? పైనుంచి ఆత్మీయత నటించి నన్నెందుకు రెచ్చగొట్టావు?" తీక్షణంగా వున్న ఆమాటలు గుర్తొచ్చి నప్పుడల్లా వాడి శూలల్లా హృదయాన్ని తూట్లు తూట్లు పొడుస్తున్నాయి. ఆత్మీయత తను నటించాడా! సుజాత యేమనుకుంటోంది! ఆడపిల్లల జీవితాలతో ఆడుకుని నిర్లక్ష్యంగా నవ్వి వెళ్లిపోయే అధమాధముడు అను కుంటోందా! అనుకోకుండా యెలా వుంటుంది! పొరపాటంతా పూర్తిగా తనదే! అమాయకంగా తనని నమ్మిన సుజాతకి అన్యాయం చేసానేమో! ఆమె హృదయాన్ని గాయపరిచానేమో అన్న వ్యథ అతన్ని కాల్చేస్తోంది. భగవాన్! తల్లి తండ్రులకి యేకైక సంతానంగా జన్మించటం కంటే ఘోరమైన పాపం యింకొటి లేదేమో! అందులో చిన్న వయసులోనే భర్తని పోగొట్టుకుని, అతని అనురాగానికి, అల్పమైన ఆ దాంపత్య జీవితానికి ప్రతిరూపమైన పసివాడిని చూసుకుంటూ, అదే జీవనజ్యోతికి బ్రతికే తన తల్లిలాంటి వ్యక్తుల విషయం చెప్ప నవసరంలేదు. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే ఆవిడ వూపిరి తను. ఆవిడ కళ్ల వెలుగు తన జీవితం ఆవిడ ఆశలు, వుత్సాహం, బ్రతుకు మీద తీపి అన్నీ తనమీద కేంద్రీకరించబడినాయి. యెన్నోసార్లు "రాజా! నీకోసం కాకపోతే నాకీ బ్రతుకెందుకురా! యేనాడో యే విషమో మ్రింగి అంతం చేసుకోలేక పోయేదాన్నా" అన్న తల్లి మాటలు ఒంటిమీద వ్రాసి వుండగా మర్చిపోతాడా తను. మర్చిపోడు. అంతేకాదు. అదెంత చిన్నవిషయమైనా సరే ఆవిడ మనసు నొప్పించ లేదు కూడా! పాతికేళ్ళు పైబడినా పదేళ్ల పిల్లాడిని చూసినట్లు ఆవిడ చూపించే ఆప్యాయత, ఆ మమత అతనికెప్పుడూ ఆహ్లాదంగానే వుంటుంది ఇదంతా సుజాత అర్థం చేసుకుని క్షమించలేకపోవటం యెంత దురదృష్టం. చిన్నప్పటినుంచి యేది కావాలన్నా క్షణాలమీద అది తెప్పించి యిచ్చి తన కోర్కె తీర్చే తల్లి సుజాత పట్ల ఆసక్తి కనబరుస్తున్నాడని తెలిసి మౌనంగా యెందుకూరుకుంది? వూరుకోకుండా ఆ ప్రసంగం వచ్చినప్పుడు "నాకిష్టం లేదురా! ఆ అమ్మాయికి మంకుపట్టు యెక్కువలావుంది. ఇక నీయిష్టం నువ్వు కావాలని కోరి యింటికి తెచ్చుకొస్తే తప్పని సరిగా ఆహ్వానించడం తప్ప నాకింకో గత్యంతరం లేదు. నువ్వు ఆలోచించుకుని నీయిష్టం ప్రకారం చేసుకో!" అంది

అంత ఖచ్చితంగా, అంతసూటిగా అయిష్టాన్ని సూచించినతర్వాత యిక చేసేదిమాత్రం యేముంది అందుకే అతను ధైర్యం చేయలేక పోయాడు మొన్న పురుషోత్తం గారమ్మాయిని చూసి వచ్చి తర్వాత ఒక్కసారి సుజాతని ఒంటరిగా కలుసుకు యిదంతా వివరంగా చెప్పాలని అతని మనసు ఆరా పడసాగింది. కాని అతనెంత ప్రయత్నించినా సుజా

వీరి ఉజ్వల భవిష్యత్తు ఇప్పుడే నిర్ణయింపబడుతున్నది

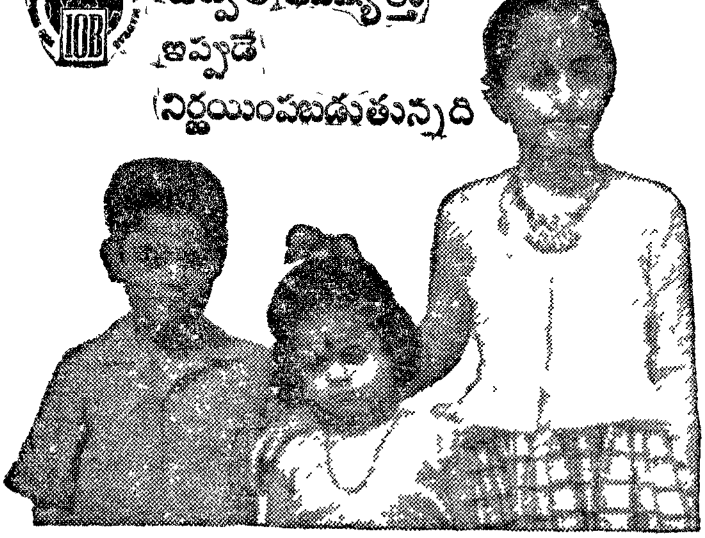

ఇండియన్ ఓవర్‌సీస్ బ్యాంకు రికరింగ్ డిపాజిట్ పద్ధతిలో పొదుపుచేసిన మొత్తం ద్వారా

కనీసం రూ. 5/- నుండి అదనంగా దాని గుణములలో

రూ. 500/- వరకు డిపాసిట్లు పుచ్చు కొనబడును.

ప్రతినెలా డిపాసిట్ చేయబడు మొత్తమైన

రూ. 5/- రూ.10/- రూ. 50/- రూ. 100/- రూ 500/-

క్రింద కనపరచినట్లు పెరుగును:

12 నెలలలో	రూ. 61.00	రూ. 122	రూ. 610	రూ. 1,220	రూ. 6,100
24 నెలలలో	,, 124.50	,, 249	,, 1,245	,, 2,490	,, 12,450
36 నెలలలో	,, 192.00	,, 384	,, 1,920	,, 3,840	,, 19,200
48 నెలలలో	,, 262.00	,, 524	,, 2,620	,, 5,240	,, 26,200

ఇండియన్ ఓవర్సీస్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్

ప్రధాన కార్యాలయము: 151, మౌంట్ రోడ్, మద్రాస్-2

మీకు సేవచేయుటకొరకు 100 టికి పైబడిన బ్రాంచి ఆఫీసులు ఇండియా లోని ముఖ్యమైన చోట్లలో గలవు. వీటిలో తమిళ దేశంలో మాత్రం 60 కి పైబడిన బ్రాంచి ఆఫీసులు గలవు.

ఎమ్. సిటి. ముత్తయ్యా
చేర్మన్

కె. ఎం. సంజప్ప
జనరల్ మానేజర్

కలవలేదు. పరీక్షగా చూస్తే కావాలని తప్పించు కున్నట్లు అర్థమైంది. ఇకచేసేది లేక వూరు కున్నాడు.

*　　　　*　　　　*

దాదాపు నెలరోజుల తర్వాత రాజా ఆఫీసు స్నేహితులతో కలిసి రవీంద్ర భారతిలో డాన్స్ ప్రోగ్రాం చూడటానికి వెళ్ళాడు. వాళ్ళు వెళ్లే వరికి చాలాఆలస్యమైంది ప్రదర్శన ప్రారంభమైంది యెలాగో చీకట్లో తడుముకుంటూ వెళ్లి కూర్చున్నారు మధ్యలో ఇంటర్‌వెల్ అయి కర్టెన్ పడి లైట్లు వెలిగి నప్పుడు యధాలాపంగా అటూ యిటు చూస్తున్న అతను తనకి రెండు వరసలు ముందున్న కుర్చీలో కుడివైపుగా సుజాత కూర్చుని వుండడం చూచాడు. సుజాత ప్రక్కన తెల్లగా పొట్టిగా వున్న ఒకతను కూర్చుని ఆపకుండా మాట్లా డుతున్నాడు. సుజాత ఆసక్తిగా వింటోంది. రాజు కెందుకో అక్కడెక్కడా గాలి లేనట్లు వూపిరి ఆడనట్లుగా అన్పించింది. మిగతా ప్రోగ్రాం అయే వరకూ కూర్చోటానికి అతను చాలా ఓపిక పట్టాల్సి వచ్చింది.

ప్రోగ్రాం అయిపోగానే అంతా గుంపులు గుంపులు గావెడుతున్నారు సందడిగా మాట్లాడు కుంటున్నారు "ఇప్పుడే ఒక్క నిముషంలో వస్తా" అని స్నేహి తులకి చెప్పి యెలాగో జనంలోంచి తోసుకుని దగ్గరగా వెళ్లి 'సుజా!' అని పిలిచాడు వులిక్కి పడ్డట్టు తిరిగి చూసిన సుజాత నిర్లక్ష్యంగా'హలో' అని నవ్వి వెళ్లిపోయింది ఆ వరస చూస్తే ముఖపరి చయం వున్న మనిషిని మాటవరసకి పలకరించి నట్లుంది రాజాకి కోపంతో దవడలు బిగుసుకున్నాయి మధ్య అడ్డంగా వచ్చిన పెద్దగుంపువల్ల చేసేదేం లేక అక్కడే నిలబడి పోయాడు.

అలా ఒకసారి కాదు. వెంట వెంట రెండు మూడు సార్లు వరసగా కన్పించింది పీడలా తెల్లగా పొట్టిగా వున్న అతను వెంటనే వున్నాడు యెక్కడో చూసినట్లు అన్పించిన అతను రాజాకి యిప్పుడు బాగా గుర్తుకు వచ్చాడు. తనస్నేహితుడు కమలా కరం చెల్లెలికి సంబంధం చూసి నిశ్చయించేముందు రాజా కమలాకరం ఇద్దరూ కలిసి అతన్ని గురించి వాకబు చేసి ప్రవర్తన మంచిది కాదని తెలిసి విర మించుకున్నారు అతను సుజాతకి ఎలా తటస్థ పడ్డాడో ఆభగవంతుడికే తెలియాలి అతనితో పరిచయం పెంచుకోవటం మంచిది కాదని సుజాతని హెచ్చరించాలన్న ఆదుర్దా అతన్ని ఒక్క క్షణం నిలవ నీయడం లేదు రాత్రిళ్లు నిద్రనేది పోనివ్వడంలేదు

ఓరోజు కోటీ దగ్గర పువ్వులు కొంటూ కన్పించింది. వెంట అతను కూడా వున్నాడు రాజా కారు ఆపి రోడ్డు క్రాస్ చేసి వచ్చేలోపలే వాళ్లు బస్సు యెక్కి వెళ్లి పోయారు రెండోసారి బట్టల షాపులో కన్పించారు కాని వెంట తల్లి వుండటం వల్ల వెళ్ల లేక పోయాడు మూడోసారి తాజమహల్ హోటల్లో ఐస్ క్రీమ్ తింటూ కన్పించింది. ప్రతిసారీ యిలా కన్పించి అలా మెరిసి మాయమౌతుంది. సుజాతని తను పెళ్లి చేసుకో లేక పోవచ్చు కాని యీ ప్రపంచంలో ఆమె క్షేమాన్ని తనకంటే యెక్కువ యెవరు కాంక్షి స్తారు! ఆ అధికారంతోనే యెలాగైనా సుజాతని కలుసుకుని మందలించాలని నిశ్చయించుకున్నాడు — చివరకి ఓరోజు అతను సికింద్రాబాద్ ఆఫీసు పని మీద వెళ్లి తిరిగి వస్తున్నాడు అనుకున్న దాని కంటె చాలా ఆలస్యం కావటంతో చీకటి పడింది. అలసి పోయి తిరిగి వస్తున్న అతనికి టాంక్‌బండ్ మీద నుంచి వస్తుండే చల్లటి గాలి శరీరాన్నితాకి హాయి అన్పించటంతో నిదానంగా డ్రైవ్ చేయ సాగాడు. వున్నట్టుండి హటాత్తుగా అతని చూపులు ఓచోట ఆగిపోయినాయి అతనిచూపులు అయస్కాం తంలా తనవైపు లాక్కొని ఆకట్టుకునేది ప్రపం చంలో ఒకేఒక వ్యక్తి ఆవ్యక్తి యెటు వైపు తిరిగి యేభంగిమలో నిలబడినా యెంతమందిలో వున్నా యిట్టే గుర్తు పట్ట గలడు

కారు ఆపి దిగి సరాసరి దిగి దగ్గరకు వచ్చాడు పిలుస్తే వెనక్కు తిరిగి వెళ్లి పోతుందేమోనని భయం. వాళ్లిద్దరూ అటు వైపు తిరిగి నిలబడి నీళ్లలోకి చూస్తున్నారు రాజా వెనకగా వెళ్లి భుజం మీద చేయివేసి గట్టిగా పట్టు కున్నాడు. కెవ్వుమన బోయిన సుజాత వెనక్కు తిరిగి ఆగిపోయి కళ్ళు పెద్ద పెద్దవి చేసుకుని చూడసాగింది.

"నీతో మాట్లాడాలి నాతోరా!" అన్నాడు.

"నీతో నాకేం మాటలున్నాయి?" భుజంమీద వున్న చేతిని బలంగా విదిలించి కొట్టింది.

ప్రక్కనున్న అతను తెల్లబోయి చూస్తున్నాడు.

"సుజా!" రాజా కంఠంలోనే కాదు కళ్లలోకూడా కోపం తొంగి చూసింది.

"యెవరు సుజాతా యితను?" ప్రక్కనున్న అతను అయోమయంగా అడిగాడు.

"యెవరో మతి చెడిన మనిషి" నిర్లక్ష్యంగా అని అతని వైపు తిరిగింది

రాజా సుజాత భుజం పట్టుకుని తనవైపు గుంజి "యేదీ అమాట నావైపు చూసి అను." అన్నాడు.

సుజాత మాటల కోసం వెనుగు లాడుతుంది. కళ్లు రోషంతో మెరుస్తున్నాయి.

"నువ్వు నాతో వచ్చి తీరాలి" రెక్కపట్టుకుని గబగబా కారువైపు లాక్కెళ్లాడు.

"రఘూ!" వెనక్కి చూస్తూ నిస్సహాయంగా పిలిచింది.

"యేమిటిది? యిదేం అన్యాయం?" రఘు వచ్చి సుజాత చేయి పట్టుకున్నాడు.

"యేయ్ మిస్టర్! నేనెవరో నీకు తెలియక పోయినా నీపుట్టు పూర్వోత్తరాలు నాకు తెలుసు. వదులు చెయ్యి" రాజా ఒక్కవూపుతో అతని చేతి లోంచి సుజాతని లాగి అతని చాతి మీద చేయి ఆనించి వెనక్కి తోసాడు వెనక్కి పడబోయిన అతనెలాగో నిగ్రహించుకుని ఆగిచూసాడు అప్పటికే రాజా సుజాతని తీసుకెళ్లి కారులో కూలెయ్యడం కారు స్టార్టు కావడం జరిగింది.

"సుజా! నీతోమాట్లాడాలి" డ్రైవ్ చేస్తూ అన్నాడు.

"మాట్లాడాల్సిన అవసరం నీకుందేమో! కాని వినాల్సిన అవసరం నాకు లేదు"

కారులో కూర్చున్న తర్వాత కూడా రాజా సుజాత చేతిని వదల్లేదు. తనే వదిలించుకుని నిటారుగా కూర్చుంది

"అతను మంచివాడు కాదు తెలుసా?"

"చాలా మంచివాడు అన్నింటికంటే ముఖ్యంగా నన్ను ప్రాణంలా చూస్తాడు"

రాజా చేతులు స్టీరింగ్ మీద బిగుసుకున్నాయి. ఆమాట అంటున్నప్పుడు సుజాతని చూడాలని పించింది కాని రోడ్డు రద్దీగా వుండటం వల్ల తల తిప్పటానికి వీల్లేక పోయింది

"మీ యిద్దరికి పరిచయం యెన్నాళ్ళనుంచి?"

"ఇదివరకు ముఖ పరిచయముంది. యిప్పుడు ప్రాణ స్నేహంగా మారింది.

"అతనికి నువ్వొక్కదానివో తెలుసా?"

"తెలుసు"

"తెలిసే అలా కలసి తిరుగు తున్నావా?"

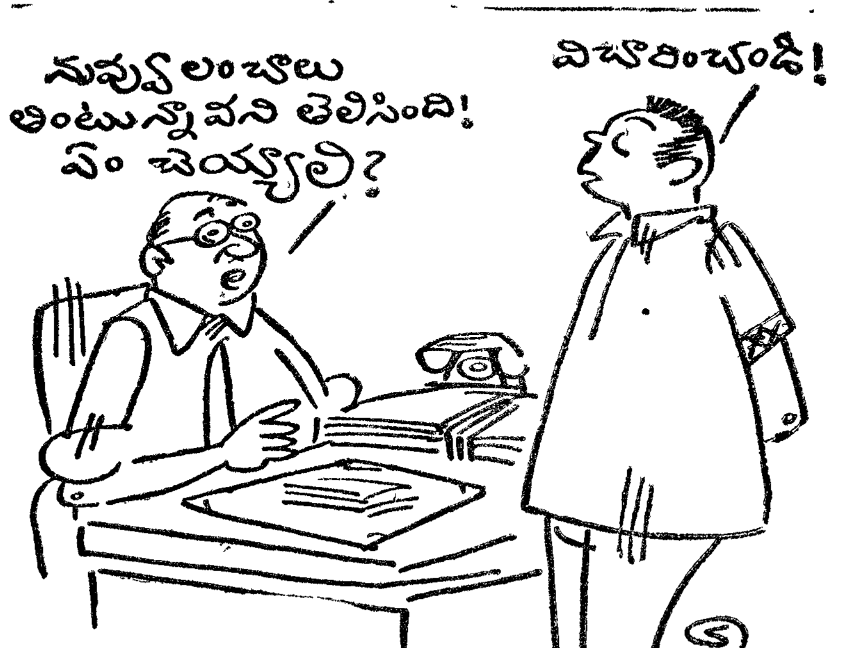

"అతన్ని మార్చగలననే నమ్మకం వుంది నాకు"

"యెవర్ని? అమ్మగార్నా?" స్టాప్ అని యెర్ర లైటు వెలగటంతో కారు ఆపి పూర్తిగా సుజాత వైపు తిరిగాడు.

"నాకాబోయే భర్తని గురించి నువ్వలా మాట్లాడటం మర్యాద గాదు"

"యేమిటీ?" రాజు ముఖంలో విషాదం, కోపం కుప్పిరి గొన్నాయి. సుజాత మాట్లాడ లేదు.

ప్రేమ

"ఆమాట అనటానికి నీకు సిగ్గులాలేదు?" అన్నాడు

"నువ్వు తిరస్కరించిన రోజునే నాసిగ్గు గంగలో కలిపాను" రోషంగా వచ్చింది జవాబు. రెడ్ లైట్ పోయి యారో మార్క్ వెలిగింది. కాని రాజు అది గమనించే స్థితిలో లేడు. తన వెనక పదిహేను మైళ్ళ కారులు వరసగా నిలబడ్డాయన్న సంగతి అతనికి గుర్తు లేదు.

"నిజంగా అతన్ని చేసుకోవాలనే నిశ్చయించుకున్నావా?"

"అన్నయ్యకి అతడు నచ్చాడు."

"నేనడిగేది నీ సంగతి"

"నీకు చెప్పాల్సిన అవసరం నాకు లేదు"

36వ పేజీ చూడం

ప్రేమ

34 వ పేజీ తరువాయి

"సుజా!"

ముందు నిలబడిన పొడుగాటి కారు యెంతకూ కదల బోవటంతో వెనక కారులు బొంయ్ బొంయ్ మంటూ యేక కంఠంగా అరిచాయి ట్రాఫిక్ పోలీసు విజల్ వేసుకుంటూ పరుగెత్తుకొచ్చాడు.

"సారీ!" నోర్మయ్ అన్నంత తీవ్రంగా అని రాజా స్టార్ట్ చేశాడు.

"నేనింటికి వెళ్లాలి యిటు" అంది సుజాత

"యిప్పుడు కాదు" రాజా కారు సరాసరి తీసుకొచ్చి యిద్దరూ యిది వరకు యెప్పుడూ కూర్చు వేచోట ఆపాడు సుజాత కారులోంచి దిగలేదు దిగమని అతను కోరలేదు దట్టంగా శాఖలున్న చెట్టు క్రింద కావడం వల్ల చిక్కటి నీడలు అలుముకుని చీకటిగావుంది. దూరంగా అక్కడక్కడ మనుష్యులు తిరుగుతున్నారు. కొద్ది సేపయింతర్వాత రాజా "సుజా! నన్ను చంపకు నిజం చెప్పు. నువ్వు మనస్ఫూర్తిగా అతన్ని చేసుకోటానికి యిష్టపడ్డావా?" అన్నాడు.

"యిష్ట పడక చేసేదేముంది ? ఈసారి అన్నయ్యని కాదనే ధైర్యం నాకు లేదు"

"మీ అన్నయ్యకి అతని గురించి తెలియక పోవచ్చు నేను వచ్చి చెప్పనా?"

"అవమానం కోరుకుంటే రా! నాకభ్యంతరం లేదు"

"సుజా! నేను ఖచ్చితంగా చెబుతున్నా ఈ పెళ్లి జరగటానికి వీల్లేదు"

"ఇంకో మార్గం లేదు."

"యెందుకని?"

"యిప్పటికే నాతో కలిసి చనువుగా తిరగటం వల్ల నీ ప్రవర్తన మంచిది కాదని అందరూ అనేక రకాలుగా అంటున్నారు" సుజాత కంఠం వణికింది. రాజా ఆప్యాయంగా చేయిజాచి సుజాత చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకున్నాడు.

"రఘు ఎలాటివాడయినా కాని, యిది మాత్రం పట్టించుకోడు అది నాకు తెలుసు. మళ్లీ అతనెక్కడ మనసు మార్చుకుంటాడోనని అన్నయ్య మమ్మల్నిద్దర్ని కలిసి తిరిగేలా చేస్తున్నాడు" దుఃఖం అణుచుకున్న ఆ మాటలు వింటుండేసరికి అతని హృదయం జాలితో కరిగిపోయింది

"కాని నువ్వతనితో సుఖపడలేవు. యిప్పుడేదో మోజులో చేసుకోవచ్చు తర్వాత బాధపడ్తావని నాకు భయంగా ఉంది"

"నేను కావాలన్న మనిషి నాకు దొరక్కపోయింతర్వాత ఎవరైనా నాకు ఒకటే! కనీసం రఘులాంటి వ్యక్తి అయితే అతన్ని మార్చి మంచి మార్గాన పెట్టానన్న తృప్తి అయినా మిగులుతుంది." కన్నీళ్లు తుడుచుకుంటూ అంది.

రాజా కిప్పుడు అర్థం అయింది. తన కర్తవ్యం కూడా స్పష్టంగా తెలిసింది.

'ఇలాటి సమయంలో ఏమాత్రం సందేహించినా

ఒక విండు జీవితాన్ని శాశ్వతంగా అశాంతిపాలు చేసేవాడవుతాడు. అందుకే అతను సందేహించలేదు. రెండు నిమిషాలు ఆగింతర్వాత సుజాత భుజాల చుట్టూ చెయివేసి దగ్గరకి తీసుకుంటూ "నేను నిన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటాను." అన్నాడు.

"అది అసంభవం." వెంటనే తడుముకోకుండా వచ్చింది సమాధానం.

"ఎందుకని ?"

"మీ అమ్మ యిష్టపడరు. ఆవిడ యిష్టాన్ని కాదనే ధైర్యం నీకు లేదు."

రాజా షాక్ తిన్నవాడిలా ఆగిపోయాడు. కొద్దిసేపయింతర్వాత సుజాత తలని మరింత దగ్గరికి లాక్కుని గుండెలకి ఆనించుకుంటూ "నిజమే సుజా ! ఒక్క నీ విషయంలో తప్పితే అమ్మ యిష్టాన్ని కాదనే ధైర్యం నాకు లేదు. నేను పెళ్ళి చేసుకుంటాను. రఘులాటి మృగాల చేతుల్లో పడకుండా నిన్ను కాపాడే బాధ్యత నాది అమ్మని నావైపు తిప్పుకుని ప్రసన్నం చేసుకునే కర్తవ్యం నాది. సరేనా ?"

ఇద్దరి కళ్ళు కలుసుకున్నాయి.

"చెప్పు, నీ కిష్టమేనా ? అమ్మ కిష్టంలేదనే యిన్నాళ్ళూ సందేహించాను. మీ యిద్దరూ నన్ను సమానంగా ప్రేమిస్తారు. సమానంగా నా ఆప్యాయతని పొందాలని వాంఛిస్తారు. ఆ ప్రయత్నంలో నిర్దాక్షిణ్యంగా నన్ను రెండుగా చీల్చేస్తారేమోనని నాకు భయం "

"నేనెప్పుడూ మీ అమ్మగారికే ఛాన్సు వదిలేస్తాను" అతని భుజంమీద తల ఆన్చుకుంటూ అంది.

"ఇంకో విషయం కూడ మర్చిపోవద్దు. అమ్మముందు నువ్వెప్పుడూ నామీద ప్రేమ కన్పరచకూడదు. సరేనా ? గుర్తుంటుందా ?"

సుజాత గుర్తుంటుంది అన్నట్టు తల వూపింది.

"అయితే పద. ముందు మీ అన్నయ్యకి యీ విషయం చెప్దాం" అన్నాడు జుట్టు సరిచేస్తూ.

"వద్దు. అన్నయ్య యిష్టపడడు రఘుకి మాట యిచ్చాడు. వాళ్ళ అమ్మా, నాన్న కూడా వచ్చి నన్ను చూసి వెళ్ళారు."

"మరేం చేద్దాం."

"మీరు చెప్పండి."

రాజా ఆలోచన్లో పడిపోయాడు. "నిజమే ! ఇటు మీ అన్నయ్యా యిష్టపడడు. అటు అమ్మా యిష్టపడదు. ఎవరికీ చెప్పకుండా రిజిష్టర్ మ్యారేజి చేసేసుకుందాం."

"వద్దు వద్దు. మొదట మీ అమ్మగార్కి చూచాయగానైనా తెలియజేయండి. హఠాత్తుగా వింటే ఆ షాక్ భరించలేకపోవచ్చు. అసలే ఆవిడ ఆరోగ్యం మంచిదికాదు " అంది.

"గుడ్ ! అలా చక్కగా బుద్ధిమంతురాలిలా యికనుంచి ప్రతి విషయానికి నాతోపాటు నువ్వు కూడా ముందు అమ్మ విషయం ఆలోచించాలి" అన్నాడు.

"తప్పకుండా !" అతని హృదయానికి అంటుకుపోతూ అంది. రాజా భర్తగా లభిస్తే ఆ నిశ్చింతతో, ఆ తృప్తితో సుజాత ఏం చెయ్యమన్నా చేస్తుంది.

* * *

"అమ్మా ! నేను సుజాతని చేసుకుంటాను!" అన్నాడు రాజా. తల్లి విషాదంగా చూసి,

"నీ యిష్టం అని యెప్పుడో చెప్పానుగా !" అంది. ప్రతిసారిలా రాజా తల వంచుకుని వెళ్ళిపోలేదు.

"క్షమించమ్మా ! యింతవరకూ యే విషయంలో నిన్ను కాదనలేదు. ఇకముందు అనను కూడా. ఈ ఒక్కసారికి నన్ను క్షమించు."

"నువ్వంత బాధపడాల్సిన అవసరం లేదులేరా! అడ్డాలువాడు బిడ్డలు కాని గడ్డాలువాడు బిడ్డలా అన్నసామెత ఉండనే ఉందిగా. నీకు రెక్కలొచ్చాయి. యెగిరిపోతున్నావు."

"అమ్మా !"

"సుజాతని కాదు, ఇంకో కిరస్తానీదాన్ని తెచ్చుకుని కట్టుకో. లేకపోతే మరో బూబమ్మని భార్యగా తెచ్చుకో. నేను కాదన్నప్పుడు నీకు బాధ నీమీద అర్థంలేని మమత పెంచుకోటం నాది తప్పు. నీదేం కాదు."

మరోమాటకి అవకాశం యివ్వకుండా అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయింది. అయిష్టాన్ని సూచించటానికి ఇంతకంటె సూటి అయిన మార్గం యింకెక్కడుంది ?

మూడోరోజు నిజంగా సుజాతని రిజిష్టర్ మ్యారేజి చేసుకుని యింటికి తీసుకువస్తాడని

ఒకడు: చూడండి ! ఆ కుర్రవాడు చెట్లనీ, కొండల్నీ ఎలా ఫొటోలు తీస్తున్నాడో, అతనికి ప్రకృతి అంటే అంత ప్రేమా?

ఇంకొకడు : ఆ ! దాంట్లో రీలుంటేగా !

ఆర్. యస్. కుమార్ (గూడూరు)

ఆవిడ కల్లో కూడా అనుకోలేదు. గుళ్ళో పుస్తె కట్టి యింటికి తీసుకువచ్చాడు. దంపతులుగా వచ్చి నిలబడిన ఆ యిద్దర్నీ చూసి ఏం మాట్లాడాలో తోచక నిర్ఘాంతపోయింది.

"అమ్మా ! సుజాతని ఏమీ అనకు ఈ వివాహంతో అన్నావాళ్ళకి దూరం అయింది" అన్నాడు.

"ఏం ? వాళ్ళెందుకు యిష్టపడలేదు ? ఇంతకంటె మంచి సంబంధం వస్తుందనుకున్నారా వాళ్ళ స్థితికి ?" అంది ఆవిడ.

రాజా యిబ్బందిగా సుజాతవైపు చూసాడు సుజాత మౌనంగా వచ్చి అత్తగారి కాళ్ళకి నమస్కారం చేసింది.

"రాజా ! నీ యిష్టం వచ్చిన పిల్లని చేసుకోమని నే నెప్పుడూ చెప్తూనే ఉన్నాను. కాని—కాని—నువ్వు—నువ్విలా దొంగతనంగా పెళ్ళిచేసుకుని నలుగురిలో నన్ను నవ్వులపాలు చేస్తావని కల్లోకూడా అనుకోలేదు." చివరి మాటలని ఉప్పెనలా పొంగిన దుఃఖం ముంచేసింది. రెండు చేతుల్లో ముఖం దాచుకుని బావురుమన్న తల్లివద్ద కెళ్ళి నిలబడిన రాజా సుజాతని అక్కడినుంచి బైటకి వెళ్ళిపొమ్మని కళ్ళతో సౌంజ్ఞ చేశాడు.

రాజా సాయంత్రం పెద్ద పార్టీ ఏర్పాటుచేసి స్నేహితులందర్నీ పిలిచి భార్యని పరిచయం చేసాడు వచ్చిన వాళ్ళందరిలో లలితమ్మగారు తనకీ విషయం మాట మాత్రం తెలియదని, లేకపోతే ఘనంగా తనే వైభవంగా పెళ్ళిచేసేదాన్నని కళ్ళనీళ్ళతో చెప్పింది. ఒకరిద్దరు "అంతేనమ్మా యీకాలపు పిల్లలు. వాళ్ళ స్వార్థం తప్ప కంటికి రెప్పలా పెంచిన తల్లీ తండ్రిని చూడరు, ఆలోచించరు." అని సానుభూతి తెలియజేసారు.

దైన్యంగా కూర్చున్న లలితమ్మగారి ముఖం చూసేసరికి అందరి హృదయాలూ జాలితో కరిగిపోయినాయి. వచ్చినవాళ్ళందరి దగ్గరా సానుభూతి పుష్కలంగా లభించింది.

విజయ మాత్రం ఎవరు చూడకుండా సుజాతతో రహస్యంగా "నిజంగా నీ ధైర్యానికి మెచ్చుకోవాలి సుమా ! కాని జాగ్రత్త. పైన బావ నీకు స్వర్గం చూపించి జీవితం అద్భుతం అనిపించేలా చేస్తే క్రింద అత్తయ్య నరకం చూపించి యిదేం దౌర్భాగ్యం అన్పించేట్టు చేస్తుంది. ఈ రెండింటిని సమన్వయపరుచుకుంటూ యీ ఇంట్లో కాపురం చేయాలంటే చాలా ఓపిక, పట్టుదల కావాలి" అంది.

సుజాత కెందుకో మొదటి చూపులోనే విజయ అంటే యిష్టం ఏర్పడింది. పార్టీ జరుగుతున్నంతసేపు రాజా చిన్నప్పటినుంచి ఎలా పెరిగాడో విజయ నోటి ద్వారా వివరంగా వింది.

* * *

ప్రేయసీప్రియులు భార్యాభర్తలయ్యారు. మొదటిరోజు నూరేళ్ళు గడపబోయే దాంపత్య జీవితానికి నాందీ ప్రస్తావనగా కన్న కలలనే రూపొందించుకొంటూ ఏకాంతంగా గడపాల్సిన అద్భుతమైన సమయం తొలి వలపులో మాధుర్యాన్ని చవిచూపించే తీయటి క్షణాలు. కాని తల్లికి గుండె దడ రావటంవల్ల రాజా క్రిందే ఉండిపోవాల్సివచ్చింది. సుజాత కూడా ఉండబోతే వద్దని వారించి ఆవిడ బైటకి పంపేసింది.

ఒంటరిగా గదిలో నిలబడిపోయిన సుజాతకి యీ యిల్లు, యీ నిశబ్దం, యీ తల్లీ కొడుకు లని చూస్తుంటే రాజుని పెళ్ళిచేసుకోవటం ఎంత వరకూ సమంజసం అన్పించసాగింది.

దాదాపు రెండు అవుతుండగా రాజా చెదిరిపోయిన జుట్టుతో, వాడిపోయిన ముఖంలో నీరసంగా పైకి వచ్చాడు.

కిటికీ దగ్గర బొమ్మలా నిలబడి రెప్ప వాల్చకుండా శూన్యంలోకి చూస్తున్న సుజాతని చూడగానే అతని మనసు చివుక్కుమంది.

"సుజా !" క్షమార్పణ కోరుకుంటున్నట్టుగా చూసాడు.

"ఫర్వాలేదు. బాగా అలసిపోయినట్టున్నారు. టై నేను విప్పనా ?" దగ్గరగా వచ్చి టై విప్పి షర్ట్ గుండీలు వూడదీసింది.

"అబ్బ ! తలంతా పగులగొడ్తున్నట్టుంది." సుజాత ఒళ్ళో తల పెట్టుకుని పడుకుని అన్నాడు. అతని కణతలు నొక్కుతున్న సుజాత కొద్దిసేపయింతర్వాత "మీకు చెమట పోస్తోంది. ఫాన్ వెయ్యనా ?" అంది.

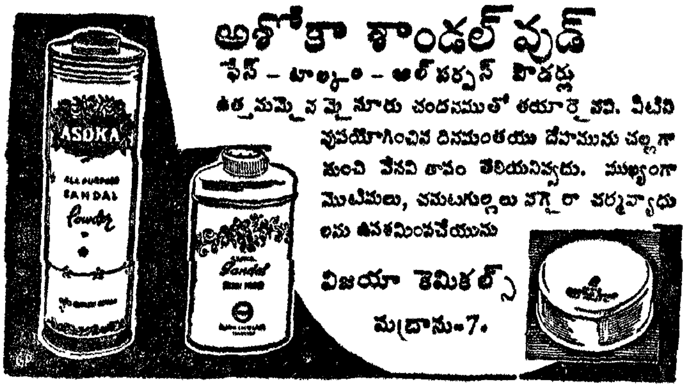

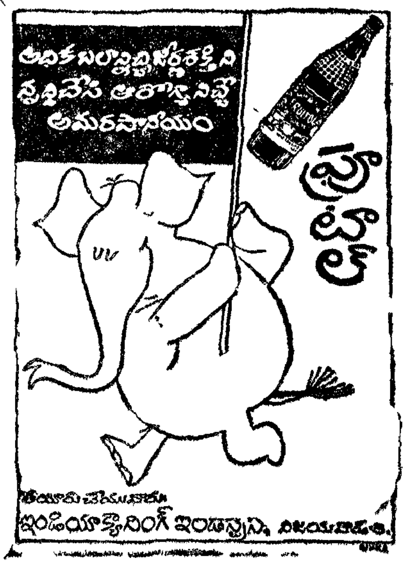

ఓం! తత్! సత్!

సుఖ జీవిత సేవ

"సిద్ధ వైద్య మహిమ"

సిద్ధుల సాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యారి గారి

'మేల్ మాయిల్ మందు'

(Regd)

దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు చక్కని నివారిణి

నల్లరంగు, ఎర్రరంగు పొడలు, దద్దులు, పొట్టు, గజ్జి (చర్మ సంబంధము) పొడలు గల చోట్లలో తిమురు, మొదట పొడిచినప్పుడు నొప్పి లేకుండుట, నిప్పువడి బొబ్బలు గలిగినా తెలియకుండుట, దుర్నీరు సర్వ అవయవములందు వ్యాపించి, రక్తములో కలిసి మత్తు కలుగజేయుట, (నరముల సంబంధము) చేతివ్రేళ్లు ముడుచుకొనుట, బొబ్బలు లేచుట, ముక్కు బంధనములు, పాదము నందు పల్లపు పుండ్లు ఏర్పడుట, కాలుచేతుల వ్రేళ్ళు తగ్గుట, ముక్కు సొట్టపడుట, చూచుటకు విసుగు పుట్టించు రణములు (అస్థి సంబంధము) వీటికి చక్కని నివారిణి

1 మండలం (40 రోజులు) మాత్ర, లేహ్యము రు. 7-50 తపాల ఖర్చు రు. 2/-

8 ఔన్సుల శ్రీ పరమాత్మ తైలం రు. 3/- తపాల ఖర్చు రు. 1-50

సిద్ధ డాక్టర్

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యారి & సన్సు

5/22, మేల్ మాయిల్ P.O., (N.A Dt.)

ప్రేమ

"ఊఁ!" అన్నాడు మత్తుగా. అప్పటికే అతని కళ్ళు మూతలు పడుతున్నాయి.

సుజాత లేవబోయింది. రాజా లేవకుండా చేతో అపుతూ "లేవకు. నాకిలా పడుకుంటే చాలా హాయిగా ఉంది" అన్నాడు సుజాత లేవలేదు ప్రక్కనున్న పుస్తకం తీసుకుని విసరసాగింది.

పగలంతా తిరిగి పార్టీ హడావుడితో అలిసిపోయిఉన్న అతను మరుక్షణం నిద్రలోకి జారిపోయాడు. సుజాతకి తన ఒళ్లో అలా నిద్రపోతున్న అతన్ని చూస్తుంటే భార్య భర్తలుగా మొదటిరాత్రి అన్పించలేదు. ఎన్నో సంవత్సరాల దాంపత్యజీవితంలో యిలా అలవాటు అయిపోయినట్టు, అది అతి సహజంగా అనుభూతి కల్గింది. అతన్ని అలా చూస్తూంటే ప్రశాంతిగా, నిశ్చింతగా అన్పించింది.

రాజాకి దాదాపు గంట పోయిన తర్వాత మెలకువ వచ్చింది. ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరచి చూస్తే తన తల సుజాత ఒళ్లో ఉంది. అలాగే కూర్చున్న సుజాత వెనక్కు వాలి నిద్రపోతోంది. చేతిలో పుస్తకం అలాగే ఉంది అతని మనసంతా జాలితో, ప్రేమాభిమానాలతో నిండిపోయింది. లేచి సుజాతని యెత్తి సరిగ్గా పడుకోబెట్టాడు.

"ఏమిటి ?" గాఢమైన నిద్రలో ఉన్న సుజాత కళ్ళు తెరిచి మత్తుగా నవ్వింది.

"నిద్రపోతూంటే నువ్వెంత బాగున్నావో తెలుసా ?"

"మీకంటేనా ?" మధురంగా నవ్వి అతని మెడ చుట్టూ చేతులు వేసింది.

మర్నాడు నూతన వధూవరులు లేచేసరికి బాగా బారెడు పొద్దెక్కింది. రాజా క్రిందికిదిగి వచ్చేసరికి వంటఇంట్లో లలితమ్మగారు చల్లారిపోయిన కాఫీ టిఫిన్ ముందు పెట్టుకుని కూర్చుంది.

"అమ్మా!" బెంగారుగా దగ్గరకి వచ్చాడు.

తలెత్తిచూసిన ఆవిడ కళ్ళలో నీళ్ళున్నాయి. అదోలా అయిపోయి దీనంగావున్న ఆ ముఖం చూసేసరికి అతని గుండెల్లో పొడిచినట్లయింది.

* * *

రోజులు గడిచినకొద్దీ రాజా పరిస్థితి విచిత్రంగా మారసాగింది. తల్లిదగ్గర కూర్చుంటే పైన సుజాత ఏం చేస్తోందోనని మనసంతా అటే ఉంటుంది. సుజాత దగ్గరున్నా, ఇద్దరూ కలిసి బైట తిరగటానికి వెళ్ళినా ఇంట్లో వంటరిగా తల్లేం చేస్తోందో అనే బాధ మనసంతా వికలం చేసేది. ఫలితంగా పరధ్యాస ఎక్కువైంది. ఈ పరధ్యానని భార్య—తల్లి ఇద్దరూ అపార్థం చేసుకుని ఆగ్రహ పడుతున్నారని అతనికి తెలియదు.

తల్లిని— భార్యని కలపాలని, ఇద్దరూ తనకి సమానం అని బుజువు చేయాలని అతను శత విధాల ప్రయత్నించసాగాడు కాని ఫలితం ఎప్పుడూ శూన్యంగానే ఉండేది.

ఒక్కోసారి సుజాత ప్రక్కన పడుకునివున్న అతనికి ఎందుకో మెలకువ వచ్చేది. మెల్లిగా తన మెడచుట్టూ చెయివేసి నిద్రపోతున్న భార్య చేతిని విడిపించుకుని క్రిందికి వచ్చేవాడు. తల్లి నిద్ర

తాలూకు అప్పుడు చేయకుండా మళ్లీ పైకి వెళ్ళిపోయేవాడు. లేకుండా ఆవిడ ఏ భగవద్గీతో చదువుకుంటూ కూర్చుంటే లోపలికివచ్చి అంత ప్రీతం ఎప్పుడూ తను పడుకునే మంచంమీద పడుకునేవాడు.

"ఏమిట్రా?" అనేది ఆవిడ.

"ఏంకాదమ్మా! అప్పుడప్పుడూ ఇక్కడ ఈ మంచంమీద పడుకుంటేగాని నాకు తృప్తి అన్పించదు." పసిపిల్లాడిలా నవ్వుతూ అంటున్న కొడుకు వైపు తల్లి తృప్తిగా ప్రేమగా చూసేది.

అర్ధరాత్రివేళ మెలకువ వచ్చిన సుజాత ప్రక్కన భర్తలేకపోవటంచూసి ఖంగారు పడేది. అత్తగారికి ఒంట్లో బాగా లేదేమో, నేనిలా మొద్దు నిద్రపోయాను. ఛ—ఛ—అని సిగ్గుపడుతూ ఆదుర్దాగా క్రిందకి పరుగెత్తుకొచ్చేది. తీరా వచ్చి చూస్తే తల్లీ—కొడుకులు నిశ్చింతగా నిద్రపోతూ కన్పించేవాళ్ళు. రోషంతో, అభిమానంతో పైకి వెళ్ళిపోయిన సుజాతకి మళ్లీ చాలాసేపటివరకూ నిద్రపట్టేదికాదు. వాళ్లిద్దరిమధ్యా తనకి తనే ఓ ఆటంకంలా, తనిలా అన్పించేది

మర్నాడు ముభావంగా ఉండేది. రాజా ఎలాగో కారణం రాబట్టుకునేవాడు. సుజాతకి కలిగిన కోపాన్ని తీర్చి సముదాయించటానికి ఏ సినిమాకో పార్కుకో తీసుకుపోయేవాడు. భార్యముఖం వికసించింది అన్న ఆనందం ఇంటికివచ్చి తల్లిని చూడగానే ఆవిరిలా అంతమయేది.

*　　　*　　　*

సుజాత అన్నగారికి గుంటూరు ట్రాన్స్‌ఫర్ అయింది. ఆయన వెళ్ళిపోతున్నాడు. సుజాత తల్లి—చెప్పటానికి వచ్చారు. లలితమ్మగారు అంటీ ముట్టనట్లు మాట్లాడింది. వాళ్ళు వెళ్లిపోయే రోజున రాజా తనే స్వయంగా భార్యని వెంట పెట్టుకుని స్టేషన్‌కి వీడ్కోలు ఇచ్చేందుకువెళ్ళాడు. చివరికి తనంతట తనే రాజా ఆయన దగ్గరికి వచ్చినందుకు సంతోషించి అన్నగారు రాజాతో సవ్యంగానే మాట్లాడాడు. జరిగిందంతా మర్చిపోయి ఇద్దర్నీ పండక్కి గుంటూరు రమ్మనమని ఆహ్వానించాడు.

రాజా సుజాత ఇంటికి తిరిగి వచ్చేసరికి లలితమ్మగారివద్ద డాక్టరున్నాడు. ఆవిడ ముఖంలో కత్తివాటు వేసినా నెత్తురు లేనంత తెల్లగా పాలిపోయింది.

"ఏమిటమ్మా? ఏమైంది? డాక్టరుగారు ఎందుకు వచ్చారు?" అన్నాడు రాజా ఖంగారుగా

"నేనే ఖబురుచేసాను."

"ఎందుకు?—"

"నేనింకా ఎన్నాళ్ళు బ్రతకాలో తెలుసుకుందామని."

"అమ్మా!"

డాక్టరు మెల్లగా బాగ్ తీసుకుని అక్కడినుంచి వెళ్లిపోయాడు.

"రాజా! నీకు ఇప్పుడు నాకన్నా కావాల్సిన వాళ్ళు—ఆప్తులు చాలామంది ఉన్నారు. దిగులు పడాల్సిన అవసరంలేదు."

"అదేమిటి అత్తయ్యా మీరు—" సుజాత నోరు తెరిచి ఏదో చెప్పబోయింది.

"నువ్వు అవతలకి వెళ్ళు." రాజా కసిరాడు. ఎర్రబడిన ముఖంలో క్షణంసేపు తల్లీ కొడుకుల ముఖాలని పరీక్షగాచూసి సుజాత మెల్లగా అక్కడ నుంచి వెళ్లిపోయింది.

రాజా వెంటనేవచ్చి తల్లి ఒళ్లో తలదాచుకుని "నీ బాధ నాకు తెలుసునమ్మా. కాని నువ్వు నావైపు ఎందుకు ఆలోచించవు? మగవాడిగా, వ్యక్తిత్వంగల మనిషిగా నేను నిర్వర్తించవలసిన బాధ్యతలు కొన్ని ఉన్నాయి. అవి సరిగ్గా నెరవేర్చకపోతే లోకం నన్ను అసమర్థుడి క్రింద జమకడుతుంది. నీ కొడుకుని అంతా అసమర్థుడని వేలెత్తి చూపించి వెక్కిరిస్తుంటే నువ్వు భరించగలవా. సోనీ అదీ చెప్పు" అన్నాడు.

లలితమ్మగారు మాట్లాడలేదు. నిశ్శబ్దంగా అతని జుట్టులోకి వేళ్లు పోనిచ్చి దువ్వుతూ కూర్చుండిపోయింది. చల్లటి ఆప్యర్శలో ఆవిడ ఆగ్రహం పోయిందని అతను గ్రహించకపోలేదు. కాని మనసులో అతనికి రహస్యంగా భార్యమీద, తల్లిమీద విసుగు జనించడం ప్రారంభించింది.

రాజా ఈమధ్య బొత్తిగా ఇంటిపట్టున ఉండటం

తండ్రి : ఏరా రామూ! ప్రైవేటు చెప్పించుకొని కూడ ఫెయిలయ్యావు?

కొడుకు : కాదునాన్నా! ఒక క్లాస్ ఎక్కువైతే ఒకరూపాయ ఎక్కువ జీతము అవుతుందని మా ప్రైవేటు మాష్టరు చెప్పారు.

జీ. విర్మల (హిందూపురము)

మానేసాడు. అతను కావాలని ఆఫీసు పనులని కల్పించుకుని లేని, బాధ్యతలు కల్పించుకుని బైట తిరగటం ప్రారంభించాడు. రోజూ క్లబ్‌కి వెళ్లటం ఒకటి కొత్తగా అలవాటు చేసుకున్నాడు. అతను ఉన్నప్పుడు కోడల్ని బాగానేచూసే లలితమ్మగారు కొడుకు కాస్త కనుమరుగవగానే సూటి పోటీగా మాటలు ప్రారంభించేది. రాజాకివన్నీ చెప్పాలంటే సిగ్గనిపించేది. పైపెచ్చు తల్లిమీద చాడీలు చెబుతున్నదని అతను అపోహపడే ప్రమాదం కూడా ఉందనే భయంతో లోలోపల దిగమింగేది. సుజాత కోపంగావున్నా—ముభావంగావున్నా రాజా ఇదివరకులా పట్టించుకుని సముదాయించాలని చూడటంలేదు

*　　　*　　　*

ఓరోజు "నేను కొద్దిరోజులు మా అమ్మావాళ్ళ దగ్గరుండి వస్తాను" అంది సుజాత.

"నీయిష్టం" ముభావంగా అన్నాడు రాజా. తల్లిని భార్యని కలపాలన్న ప్రయత్నం ఎండమావి అని, కేవలం ఆకాశంలో జాబిల్లికోసం చేయి జాచటం అని అతనికీ మధ్య స్పష్టంగా తెలిసిపోయింది.

"[illegible] కళ్యాణంతరం తీసుకొనే నేను అక్కడే ఉండిపోతాను."

రాజా ఉలిక్కిపడ్డట్టు చూశాడు. "అంటే?"

"అన్నయ్య అక్కడికి వెళ్లాంతర్వాత డబ్బుకి చాలా ఇబ్బంది పడుతున్నాడని అమ్మ ఉత్తరం వ్రాసింది. నేను వాళ్ల దగ్గరుండి ఏదయినా ఉద్యోగం చేస్తాను. అన్నయ్య చేసిన ఆ అప్పులో చాలా భాగం నా చదువులకి—బట్టలకి ఖర్చయిందే!"

తలెత్తి క్షణంసేపు చూసిన రాజా లేచి దగ్గరగావస్తూ, "ఈ సంగతి నాకు ఒక్కసారి కూడా చెప్పలేదేం?" అన్నాడు.

"చెప్పినందువల్ల ప్రయోజనం?"

"ఏమీలేదా?—"

"లేదు." తొణక్కుండా వచ్చింది జవాబు.

"ఎందువల్లనో నేను తెలుసుకోవచ్చా?"

"ప్రత్యేకంగా నోరు తెరిచి చెప్పాలా? మీకు తెలియదా?"

రాజా కళ్లలో ఆవేదన తొంగిచూసింది.

"నువ్వెప్పుడు నాకు ఒక వైపే చూస్తావు. అది నా దురదృష్టం" అన్నాడు.

"ఒకవేళ మీరు మీ అమ్మగార్కి తెలియకుండా సహాయం చేసినా వాళ్ళు తీసుకోరు. వాళ్లకి మీలా ఆస్తిపాస్తులు లేవు. కాని గౌరవ ప్రతిష్ఠలున్నాయి. హోదాలేదు కాని ఆత్మ గౌరవం ఉంది" తలవంచుకుని అభిమానం నిండిన కంఠంతో అంది.

రాజాముఖం మళ్లీ ప్రసన్నం అయింది. వెళ్ళబోతున్నవాడల్లా ఆగి దగ్గరగా వచ్చాడు. సుజాత గడ్డంపట్టి పైకెత్తి కళ్లలోకి చూస్తూ,

"ఆ విషయం నీకంటే నేనే బాగా గ్రహించాను. అందుకే ఆ కుటుంబంలో పుట్టిన ఈ రత్నాన్ని నా హృదయానికి వెలుగుగా ఈ ఇంటికి ఆభరణంగా తెచ్చుకున్నాను."

ఇద్దరి కళ్ళు కలుసుకున్నాయి. అలాగే చూసుకుంటూ నిలబడిపోయారు

"నువ్వు వెళ్లాలనిపుంటే వెళ్లిరా! నేనే అనలు నీకిది చెప్పాలనుకుంటున్నాను"

సుజాత ముఖంలో కాంతి అంతరించటం అతను గమనించలేదు.

రాజా చేతుల్లోంచి తప్పించుకుని అక్కడి నుంచి వెళ్లిపోబోయింది.

"సుజా!" వెనకనుంచి పిలిచాడు.

సుజాత ఆగింది. కాని వెనక్కి తిరిగి చూడలేదు.

"ఉద్యోగంమాటమాత్రం కల్లో గూడా తలపెట్టవద్దు. నేను బ్రతికున్నానన్న విషయం మర్చిపోతే తప్ప నీకు నెల నెలా నేను ఎక్కువగా డబ్బు పంపిస్తూంటాను. ఇంట్లో అవసరాలకి ఖర్చు పెట్టూవుండు. అలా అయితే వాళ్ళు అభిమానం పడాల్సిన అవసరం కూడా ఉండదు. ఏం?" అన్నాడు

సుజాత సమాధానం చెప్పకుండా వెళ్లిపోయింది.

మర్నాడు అతను నిజంగానే టికెట్ రిజర్వ్ చేయించుకు రావటంచూసి సుజాత తెల్లబోయింది. తను మాటవరసకి అన్నమాట పట్టుకుని అతను నిజంగా ప్రయాణపు ఏర్పాట్లు చేయటంచూసి సుజాత మనసు అభిమానంతో రోషపడటమే కాకుండా, నిరాశతో కృంగిపోసాగింది.

ఆ సాయంత్రమే ప్రయాణం.

సుజాత అత్తగారితో చెప్పి పైకి వచ్చింది.

"వెళ్తున్నాను"

రాజా చూస్తున్న పుస్తకం ప్రక్కన పారేసి లేచి నిలబడ్డాడు.

గుమ్మందగ్గరే ఆగిపోయిన సుజాత లోపలికి రాలేదు.

"దగ్గరికి రా!" పిలిచాడు.

సుజాత అలాటి ప్రయత్నం ఏమీ చెయ్యలేదు.

"రా!" ఆజ్ఞాపించాడు.

క్షణంసేపు అతనివైపు చూసి మెల్లగా లోపలికి వచ్చింది. అంతదూరంలో ఉండగానే ఓ అడుగు ముందుకువేసి రెండు చేతులుచాపి ఆత్రంగా దగ్గరకులాగి గుండెలకి హత్తుకున్నాడు. వెంటనే నుదురిమీద, కనురెప్పలమీద, మెడమీద ముద్దుల వర్షం కురిపించాడు. హఠాత్తుగా అతను చేసిన ఈ పనికి సుజాత తెల్లబోవటమేగాదు, అసహ్యించుకుందికూడా. జాగుప్సతో శరీరం అతని చేతుల్లో ముడుచుకుపోయింది. తనింత దిగులుతో, వ్యథతో అతన్ని వదిలి వెళ్తోంది. ఆ సంగతి చీమకుట్టినట్టు కూడాలేదు. వెళ్ళబోయేముందు శరీరం తప్ప బాధతో ముక్కలవుతున్న మనసు ఒకటి ఉందని అతనికి గుర్తురాలేదు. ఛీ—ఛీ నిజంగా ఏం మగవాళ్ళు!

కాని రాజా ఇదేం గమనించనట్టు "సుజా! నే నిప్పుడిస్తున్న ఈ అనుభూతి నువ్వెక్కడున్నా ఏం చేస్తున్నా నువ్వు నా దానివి అని నాకు గుర్తు చేస్తూ ఉంటుంది. నా దగ్గరకి వెళ్ళమని హెచ్చరిస్తూ ఉంటుంది"

"నేను వెనక్కి తిరిగి వచ్చే ఉద్దేశ్యంతో వెళ్ళటంలేదు" రోషంగా అంది.

"ఇబ్బేమైనా ఇంకా కావాలా?" నవ్వుతూ అడిగాడు.

"వద్దు" తన మాటని విననట్టు అతను తీసి పారేయటం సుజాత గమనించకపోలేదు.

"ఏం చేస్తావక్కడ?—"

"తెలుసుకున్నందువల్ల మీకేం ప్రయోజనం లేదు"

అతని కళ్ళలో మళ్ళీ నవ్వు తొంగిచూసింది.

సుజాత పెదవి కొరుక్కుంటూ నిలబడిపోయింది. అతను నవ్వుతున్నాడు.

ఎంత విషాదం!

"సరే! వెళ్ళు. ట్రెయిన్‌కి టైమయిపోతోంది."

ఈ హెచ్చరిక విని భగ్గుమన్న హృదయం చాచి చెంపమీద కొట్టాలన్నంతగా ఆవేశపడింది. కాని ఎలాగో నిగ్రహించుకుంది. సుజాత గుండెల్లో పొంగిన ఈ భావాన్ని అతను గమనించకపోలేదు. కాని అదేం పట్టించుకోనట్టు, పైకి కనబరచకుండా సుజాత చేతిని అందుకుని రెండు చెంపలకీ, నుదురుకీ, కళ్ళమీద అద్దుకుంటూ "వెళ్ళు సుజా! వెళ్ళు. ఎక్కువసేపు నిలబడి నా నిగ్రహం చెడగొట్టకు వెళ్ళు. వెళ్ళకాదు. వెళ్ళిరా!" అన్నాడు హఠాత్తుగా మారిపోయిన అతని కంఠం, ఆమాటలు పలికిన తీరుచూసి సుజాతకోపం అంతా ఒక్కసారి మంచులా కళ్ళబడిపోయింది. వెంటనే అతని గుండెల్లో ముఖం దాచుకుని "నేను వెళ్ళను. వెళ్ళను. నన్ను వెళ్ళమనకండి" అని ఏడవాలని పించింది.

కాని రాజా అలాటిదానికి అవకాశం లేకుండా నౌకర్ని పిలిచి పెట్టె బెడ్డింగ్ తీసుకెళ్ళి కారులో పెట్టమని చెప్పాడు.

కారులో కూర్చున్న సుజాతకి వరండా మెట్ల మీద నిలబడి వీడ్కోలు ఇస్తున్న తల్లీ కొడుకుని చూడగానే గుండెల్లో శూలం గ్రుచ్చుకున్నట్టు అన్పించింది. నిజం! ఈ ఇంట్లో తను అడుగు పెట్టినప్పటినుంచీ తను అనుకుంటున్నదే యదార్థం. రాజాని వివాహం చేసుకోవటం చాలా పొరపాటు. దాన్ని సరిదిద్దుకోవాలంటే ఒకటేమార్గం ఉంది. అది ఎంత కష్టంగాని, ఎంత భయంకరమైన నరకం అనుభవించనీ ఈ ఇంటికిమాత్రం తిరిగి రాకూడదు. భగవంతుడి సాక్షిగా తను తిరిగి రాదు.

ఆఫీసు పని ఉండటంవల్ల స్టేషన్‌కి రాలేనన్నాడు రాజా. అసలు సంగతి అదికాదని, దెబ్బ తిన్న మనసుతో వెళ్ళిపోతున్న సుజాతని చూసి ఏం చెయ్యటానికీ తోచక తికమక పడుతున్నాడని, స్టేషన్‌లో రైలు కదలబోయేముందు సుజాత కళ్ళలో తిరిగేనీరునిచూసి భరించే శక్తి అతనికి లేదని, అందుకే రాయిలా ఇంటి దగ్గరుండిపోయాడని సుజాతకి తెలియదు.

* * *

సుజాత వెళ్ళిపోయిన తర్వాత కొడుకులో వచ్చిన మార్పు లలితమ్మగారి తీక్షణ దృష్టికి అందకపోలేదు. అతను పైకి మామూలుగా కన్పించే ధోరణికి ఆనగింజంత కూడా తేడాలేదు. నవ్వుతూనే ఉంటాడు. కాని పరీక్షగా చూస్తే కళ్ళు నవ్వవు. అందరితో కలిసి మెలిసి సరదాగా తిరుగుతూనే ఉంటాడు. కాని ఒక్క నిమిషం అతన్ని ఎవరైనా మాట్లాడించటం మానేస్తే పరధ్యానంగా ఏదో ఆలోచనల్లోకి జారిపోతాడు. మాటల్లో, చేతల్లో, నవ్వులో ఇదివరకు ఓ విధమైన చిలిపితనం కన్పించేది. ఇప్పుడు ప్రవర్తన మొత్తంమీద ఓ విధమైన ఆచ్ఛాదనంవచ్చి గంభీరత కన్పిస్తోంది.

ఓరోజు రాత్రి భోజనాల దగ్గర కూర్చుని తింటూ [illegible] బోయేముందు లలితమ్మగారు "బాబూ! కోడలిని రమ్మనమని ఉత్తరం వ్రాయమంటావా?" అంది.

రాజా సమాధానం చెప్పలేదు.

"మీ ఇద్దరి సరసి చూస్తుంటే ఏదో అభిప్రాయభేదాలు వచ్చినట్టు కన్పిస్తోంది. దానికి కారణం నేనుకాదుగదా!" భయపడుతున్నట్టు అడిగింది.

"కాదమ్మా! నువ్వలా ఎందు కనుకోవాలి?"

"ఏమో! కారణం ఏదయినాగానీ మీ ఇద్దరి మధ్యా ఏదో ఉంది. భార్యా భర్తల్లో తర్వాత అనేకం వస్తుంటాయి. వాటిని పట్టుకుని జీవితాలే వేరు చేసుకుంటారా! అమ్మాయి సంగతి మనకు తెలియంది ఏముంది? నువ్వే సర్దుకుపోవటం మంచిది. నా మాట విని రేపు రమ్మనమని వ్రాయి."

"వద్దమ్మా! నా కిలాగే చాలా ప్రశాంతిగా ఉంది:" దిండులో ముఖం దాచుకుంటూ అన్నాడు.

"ఏ ఖర్మం. పెద్దదాన్ని ఉండి కూడా ఏం చెప్పలేదనే అపనింద నాకు రానివ్వకు. నే నది భరించలేను."

సుజాతమధ్య తనమధ్య ఏవిధమైన మనస్పర్థలు లేదని, కేవలం తల్లిని సంతృప్తిపరచటానికే కొంతకాలం సుజాతని దూరంగా పంపాడని అమెకెలా తెలుస్తుంది? ఇంకేవిషయమన్నా అయితే తను నిస్సంకోచంగా సుజాతని క్షమించేవాడు. అవసరం అయితే మగవాడిని అనే అహంకారం వదిలి పెళ్ళాం విడిచి క్షమార్పణ కోరుకునేవాడు. కాని ఇది ఎలా? ఏవిధంగా దీనికి పరిష్కారం? అదే అతనికి అంతు బట్టటంలేదు. కొద్దిరోజులు దూరంగా ఉండి వస్తే సుజాతకి కాని, తద్వారా తల్లికిగాని ఏదయినా మార్పు వస్తుందేమోనని ఆశించి బలవంతంగా పుట్టింటికి పంపించాడు. ఆ ఆశ ఫలించకపోగా అది పొరపాటని తేట తెల్లమే గాకుండా మరో విపరీతమైన ఫలితాన్ని ఇచ్చింది. సుజాత వెళ్ళిన తర్వాత తను కోరినట్టు వెంటనే ఉత్తరంలేదు. పైనుంచి ఫస్టురాగానే పంపిన డబ్బు తిప్పికొట్టింది. తల్లికి అంతగా ఒంట్లో బాగాలేని కారణంచేత, ఆఫీసు పనుల వత్తిడివల్ల తనంతట తను ఉత్తరం

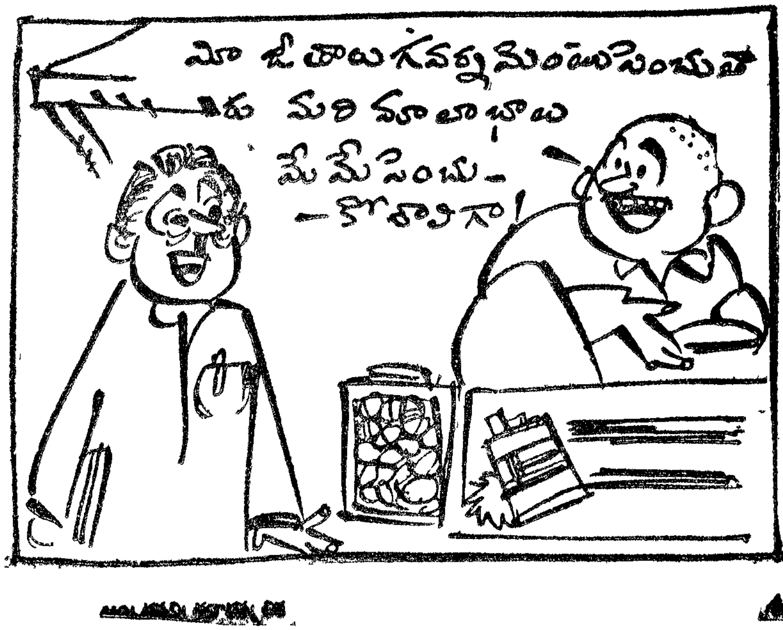

ప్రేమ

వ్రాయాలని కూడా వ్రాయలేకపోయాడు. పంపిం చిన డబ్బు తిరిగి రావటంతో అతని పురుషత్వపు అహంకారం దెబ్బతింది. సుజాతకి పెళ్లి చేసుకునే ముందే తను యీ యింటి పరిస్థితి చెప్పాడు. అప్పుడు అర్థంచేసుకున్నట్లు తలూపి యిప్పు డిలా ప్రవర్తించటంలో గల అర్థం ! ఇద్దరిమధ్యా ఉన్న యీ అపారమైన అనురాగం—ప్రేమ యీ అపార్థాన్ని నానాటికి పెంచుతోంది తప్ప రూపు మాపటంలేదు యెందువల్ల ? ఎటువైపు ఎవర్ని గురించి ఆలోచించినా అతనికి దోషం ఎక్కడుందో అంతుపట్టటంలేదు. చివరికి 'సుజాతని పెళ్లి చేసుకోవటంలో నేను పొరపాటు చేసానా ?' అన్న అనుమానం విరక్తి కల్గించటం ప్రారంభించింది.

సుజాత గుంటూరు వెళ్లిన వెంటనే జ్వర పడిందని ఆ జ్వరంలో "నా కిక్కడ ఏం బాగాలేదు. ఈ జ్వరం మీరు రాకపోతే తగ్గుతుందనే ఆశ కూడా లేదు. మీరు వెంటనే వచ్చి తీసుకు వెళ్లి పొండి. రోషంగా వచ్చి నాలుగురోజులు తిర క్కుండానే యిలా సిగ్గువిడిచి బ్రతిమలాడుతూ వ్రాసానని నవ్వి నన్ను హేళన చేయకండి. మీకోసం వేయి కళ్లతో అను[illegible]రుచూస్తున్నాను" అని వ్రాసిన ఉత్తరం [illegible] వెంటనే నుుక్కలై

మీరు ఉతికే బట్టలన్నియు మెరిసే తెల్లగాను, పరిశుభ్రంగాను వుంటాయి ! సర్ఫ్ యొక్క ఉతికే అధిక శక్తివల్లనే ! ముద్దల కొలది నురగ ! మీ చీరలు, వోణీలు, షర్టులు, పిల్లల బట్టలు ...ప్రతీదీ అమిత తెల్లగాను, అతి శుభ్రంగాను వుంటుంది. సర్ఫ్‌తో ఇంట్లో ఉతుక్కోండి !

సర్ఫ్ అమిత తెల్లగా ఉతుకును

హిందుస్థాన్ లీవర్ లిమిటెడ్

తిరాసరి చెత్తబుట్ట చేరుకుంటుందని అతనికి తెలియదు. తనమీద గల తల్లిప్రేమ అంత పీచ కార్యానికి పురిగొల్పేంత హద్దుమీరిందని అతను కల్లో కూడా అనుకోలేదు. తల్లి అలాటిపని చేస్తుందని స్వయంగా కళ్లతో చూసినా నమ్మలేకపోయేవాడు. ఉత్తరం వ్రాసి యెంతో ఆశతో ఎదురుచూస్తున్న సుజాత వూహించినట్టు కళ్లకి మనిషి కన్పించక పోతే మానె కనీసం నాలుగు చల్లటి మాటలతో ఉత్తరం కూడా వ్రాయనందుకు నిరాశతో అభిమానపడి భర్త పంపిన డబ్బు తిరక్కొట్టేసింది. భార్యాభర్తలమధ్య పరిస్థితులు సరిగ్గాలేవని గ్రహించిన తల్లి, అన్నగారు సుజాతని విషయం ఏమిటని అడిగి సమాధానం రాబట్టుకోలేక వూరుకున్నారు.

* * *

లలితమ్మగారికి తరచుగా ఒంట్లో బాగుండటం లేదు. మంచి మందులు వాడుతున్నారు. అనుభవం గల వైద్యులు వైద్యం చేస్తున్నారు. కాని ఆవిడ ఆరోగ్యం సరికావటంలేదు. వేసవికాలంలో తీక్షణమైన ఎండలకి నీళ్లులేక వాడిపోయిన లతలా ఆవిడ శరీరం నానాటికి కృశించసాగింది.

"ఏమిటమ్మా నీకున్న దిగులు ? నాకు చెప్పు" అనేవాడు రాజా బాధగా.

"నీ జీవితం యిలా అయిపోతోంది అనే బాధ కంటే నా కింకేం ఉందిరా ?" నీరసంగా అనేది ఆవిడ.

రాజా ముఖం ఎర్రబడేది. "ఇప్పుడు నాకేమైంది బాగానే ఉన్నానుగా !"

"కన్నతల్లి కళ్లు కప్పగలననే నీ ఉద్దేశ్యం ?"

రాజా అటు యిటు చూసి ఏదో పని గుర్తుకు వచ్చినట్టు అక్కడినుంచి లేచి వెళ్లిపోయేవాడు.

అతనికి అకారణంగా సుజాతమీద చిరాకు కలగసాగింది ఇంత అర్థం చేసుకోకుండా మూర్ఖురాలిలా జీవితాలని నరకం చేస్తుందని అనుకోలేదు. అసలు పెళ్లిచేసుకోకుండా ఉంటే ఏ బాధా ఉండేదికాదు. ఇటు తల్లి మనస్సు—అటు సుజాత నిర్లక్ష్యం. ఈ రెండు గుర్తొస్తే అతనికి మంటలమధ్య ఉన్నట్టు, ఎప్పుడెప్పుడు బైటపడ్తానా అని తాపంగా ఉన్నట్టుండేది. మగవాళ్లు సంసారాలు వదిలి సన్యాసం ఎందుకు పుచ్చుకుంటారో యిప్పుడిప్పుడు అర్థం అవుతోంది.

ఆరోజు రాత్రి లలితమ్మగారి గుండెల్లో నొప్పి బాగా వచ్చింది.

రాజా తల్లి తలని ఒళ్లో పెట్టుకుని నుదుట మీద పట్టిన చెమటని చేత్తో తుడుస్తున్నాడు.

"రాజా ! నా ప్రాణం ఎంత త్వరగా పోతే అంత బాగుంటుందిరా !"

"అలా ఎందు కంటున్నావమ్మా ?"

"నేను పోతే నీకు సుఖం కలుగుతుందేమోనని ఆశ"

"అమ్మా !" రాజా బాధగా మూలిగాడు.

"నా మాతృత్వపు మమకారంతో నిన్ను ఓవిధంగా బంధించిన మాట నిజమే. కాని—కాని."

"ఆ మాటలన్నీ యిప్పు డెందుకమ్మా."

"నీకు తెలుసు. నువ్వు రెండు సంవత్సరాల వయస్సులో ఉండగా మీ నాన్నగారు పోయారు నిన్ను చూసుకుని నువ్వే నా ప్రాణం అన్నట్టు బ్రతికాను."

"ఇప్పుడేమైంది ?"

"నిన్నంత ప్రాణంగా చూసుకుని పెంచి పెద్ద చేసిన నేనే చివరికి నీ జీవితానికి తీరని కీడగా తయారయాను."

"దయయుంచి అలా అనకమ్మా !"

"అగు, నన్ను చెప్పనీ. నువ్వెంత సుఖంగా ఉండాలని ప్రయత్నించినా యిదివరకటి నా రాజవి కావని నేను గ్రహించలేదనా నీ ఉద్దేశ్యం ?"

"అమ్మా !"

"నువ్వు సుఖపడాలంటే ఒకటే మార్గం. నేను చచ్చిపోవాలి. అది నేను మనసారా కోరుకుంటున్నాను. కాని, భగవంతుడు నన్ను కనికరించటంలేదు. నేనేం చెయ్యను చెప్పు."

"అమ్మా !" బిగ్గరగా అరిచిన రాజా పసిపిల్లాడిలా బావురుమన్నాడు.

"రాజా ! నీ యీ 28 సంవత్సరాల జీవితంలో ఏనాడయినా నువ్విలా కంట తడి పెట్టావా ? ఈ పరిస్థితులన్నీ చూస్తూ బ్రతకటం నా ఖర్మ కాదూ !" ఆయాసం ఎక్కువవటంతో ఆపైన మాట్లాడలేకపోయింది.

రెండు రోజుల తర్వాత ఆవిడ పోయింది. మరో రెండు గంటలకి ప్రాణం పోతుందనగా కొడుకుని దగ్గర కూర్చోపెట్టుకుని అతనివైపే చూడసాగింది. ఆ చూపు చాలా చిత్రంగా ఉంది. జీవితంలో ప్రియాతి ప్రియమైన వస్తువుని శాశ్వతంగా దూరం చేసుకునే ముందు ఆఖరిసారిగా మనసారా చూస్తున్న దిగులు, ఆవేదన, దుఃఖం అన్నీ నిండిన చూపది ఏంచెయ్యలేని నిస్సహాయతతో రాజా గుండెలు విలవిలలాడుతున్నాయి. చివరికి అలా చూస్తూనే అతని చేతిని రెండు చేతుల్తో గట్టిగా పట్టుకుని ప్రాణం విడిచింది.

డాక్టరు వచ్చి నాడి పరీక్షచేసి రాజా భుజం మీద తట్టి "అయిపోయింది. మీరు లేవండి" అన్నాడు. రాజా చేతులమీద బిగుసుకుపోయిన ఆవిడ చేతుల్ని డాక్టర్ బలంగా విడదీయాల్సి వచ్చింది.

* * *

"డాక్టర్ ! నేనే. నేనే అమ్మని చంపేశాను. భగవంతుడు నన్ను క్షమించడు. నా మూలంగానే ఆవిడ యింత త్వరగా చనిపోయింది. నేను కలిగించిన అశాంతివలనే ఆవిడ ఆరోగ్యం అంత దెబ్బతింది." పసిపిల్లాడిలా విలపిస్తూ హృదయవిదారకంగా ఏడుస్తున్న రాజాని డాక్టర్ దగ్గరగా వచ్చి తలమీద చేయివేసి నిమిరాడు.

"రాజా ! నామాట విను. నేను చెప్పింది నిజం. నీ మూలంగా ఆవిడ చనిపోలేదు"

"లేదు డాక్టర్ లేదు. నామూలంగా కాకపోతే ఆవిడ ఎందుకు చనిపోతుంది ? ఆవిడకి యీ వార్ధక్యంలో నరకం చూపించిన రాక్షసుడిని నేను."

"కాదు బాబూ కాదు. ఈ విషయం నీ కిప్పటికీ తెలియజేయవని మీ అమ్మకి వాగ్దానం చేశాను. కాని నీ ధోరణి చూస్తుంటే చెప్పకుండా ఉండేందుకు ధైర్యం చాలటంలేదు."

"ఏమిటది ?" ముఖం ఎత్తి అడిగాడు. అతని కళ్లు ఎర్రబడి వాచి ఉన్నాయి.

డాక్టరు క్షణంసేపు తటపటాయించాడు.

"చెప్పండి. ఏమిటది ? ఏదయినా నేను భరించగలను."

"రాజా ! నేను డాక్టర్ని. చచ్చిపోయినవాళ్ల మాటకంటే బ్రతికున్నవాళ్ల ఆరోగ్యం నాకు ముఖ్యం. అడితప్పే మనిషినికాను నేను కాని—"

రాజా లేచివచ్చి ఆయన రెండు చేతులూ పట్టుకుని "దయయుంచి అదేమిటో త్వరగా చెప్పండి. ఆలస్యం చేయకండి" అన్నాడు.

"రాజా ! మీ అమ్మ నీ మూలంగా చనిపోలేదు. ఆవిడకి కాన్సర్ ఉంది అది నేను గుర్తువచ్చేసరికి సమయం మించిపోయింది. వయసు చెల్లటంవల్ల ఆపరేషన్ చేయటానికి కూడా వీల్లేకపోయింది. లాభంలేదు అని తెలుసుకున్నప్పుడు నీతో నేను చెప్తానన్నాను. ఈ వార్త విని చాలాసేపు విభ్రాంతిపోయినట్టు కూర్చుని పోయిన ఆవిడ నీతో చెప్పటానికి వీల్లేదంది. వింటే నువ్వు భరించలేక పిచ్చివాడివి అవుతావని అంది. ఇప్పుడే కాదు, ఆమె ఇప్పటికీ యీ విషయం నీకు చెప్పద్దని నా దగ్గర వాగ్దానం తీసుకుంది. కారణం ఏమిటో నాకు తెలి

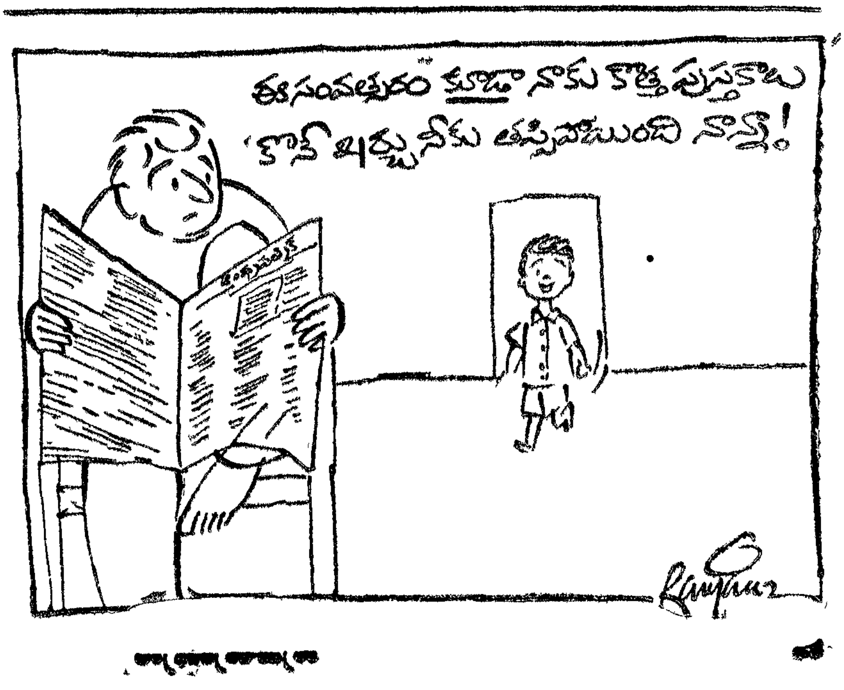

యదు. ఆవిడ కోరిన ప్రకారం నాకు ఆ వాగ్దానా నిలబెట్టుకొనే వాడినే! కాని—నువ్వు యీ దుఃఖంతో పిచ్చివాడివి అవుతావేమోనన్న భయంవల్ల యీ రహ స్యము బైటపెట్టక తప్పలేదు నాకు."

రాజా చాలాసేపు ఆయన చెబుతున్న దేమిటో అర్థంగానట్టు గుడ్లప్పగించి చూస్తుండిపోయాడు. త్వరగా, మెల్లిగా తల పట్టుకుని కుర్చీలో కూల బడ్డాడు.

ప్రేమ

"డాక్టర్ ! అంటే— అంటే" అన్నాడు కాని వాక్యం పూర్తిచేయలేకపోయాడు.

"ఇంకోటి కూడా చెప్తాను. మీ కుటుంబానికి ప్రాణమిత్రుడిని నేను. నువ్వు నాకు కొడుకులాటి వాడివి రాజా ! మీ భార్యాభర్తల మధ్య అభి ప్రాయభేదాలున్నాయని, ఆమె పుట్టింటికి వెళ్లి పోయిందని మీ అమ్మగారి ద్వారా విన్నాను. అందుకే అవసరమో అనవసరమో నాకు తెలియదు. ఈ విషయం కూడా నీకు తెలియజేయాలి నేను."

"ఏమిటది డాక్టర్ ?" నీరసంగా అడిగాడు.

"నేను మీ అమ్మదగ్గరుండగా పోరోజు మధ్యా హ్నము పోస్ట్ వచ్చింది. పోస్ట్‌మన్ యిచ్చిన ఉత్తరం నేనే తీసుకున్నాను. 'ఎవరి దగ్గర నుంచి' గుండె నొప్పితో బాధపడుతున్న మీ అమ్మ అడిగారు.

కేశవర్ధిని

కేశవర్ధిని మీకు నిడుపాటి నిగనిగలాడే, ఆరోగ్యవంతమైన శిరోజాలను సమకూరుస్తుంది.
కేశవర్ధిని రెడీ మిక్స్‌డ్ హెయిర్ ఆయిల్ మీ కేశాల కొక క్రొత్త అందాన్ని చేకూరుస్తుంది.
కేశవర్ధిని షాంపూ మీ జుట్టును పరిశుభ్రంగాను, ప్రకాశవంతంగాను ఉంచుతుంది.
కేశవర్ధిని— మీ నిత్య శృంగారక్రమంలో— ఒక అంతర్భాగమే.

కేశవర్ధిని
మీ కేశ సంరక్షణకు

కేశవర్ధినీ ప్రోడక్ట్స్
కోయంబత్తూరు-1

EP KP-3

ఉత్తరం తిప్పిచూసి సుజాత, మీ కోడలు అన్నాను. అంత బాధలోను ఆవిడ మంచంమీదనుంచి లేచి కూర్చుని ఉత్తరం తీసుకొని చించి చదివింది. అందులో ఏముందో నాకు తెలియదు ఆవిడ ముఖం నలుపురంగుకి మారింది. వెంటనే ముక్కలు ముక్కలుగా చించి నా చేతికిచ్చి చెత్తబుట్టలో పారెయ్యమంది. ఏమిటి సంగతి అని అడిగాను. ఆవిడ సమాధానం ఏమీ చెప్పలేదు. ఆ సంఘటన నా మనసులో గాఢంగా హత్తుకుపోయింది.

రాజాకి అంత దుఃఖంలోనూ యిప్పుడిప్పుడు చనిపోయేముందు తల్లి సుజాతని చూడాలని ఎందు కనలేదో, కథల్లో, సినిమాల్లో లాగా క్షమించి నట్టు ఎందుకు మాట్లాడలేదో అర్థం కాసాగింది.

జుట్టులోకి రెండు చేతులూ పోనిచ్చుకుని కూర్చున్న రాజా భుజంమీద ఆప్యాయంగా తడుతూ "ఏది ఏమైనా రాజా ! మీ అమ్మ నిన్ను తన ప్రాణం కంటే మిన్నగా పెంచింది. కొంతమంది దృష్టిలో అదొక వెర్రితనంగా కన్పించవచ్చు. కాని ఆవిడని నేను అర్థంచేసుకోగలను. అందరి తల్లుల్లా నువ్వు వివాహం చేసుకోవాలని, భార్యా పిల్లలతో కళకళలాడుతూ తిరగాలని కూడా ఆవిడ ఎందుకు ఇష్టపడలేదో నాకు తెలుసు."

"తెలుసు డాక్టర్. నాకు కూడా తెలుసు." బాధగా అన్నాడు రాజా.

ఆవిడ ప్రాణం పోయేముందు కళ్లలో అవు తూవస్తున్న నమ్మువుని పోగొట్టుకుంటున్న ఆబాధ తను జన్మలో మర్చిపోగలడా !

* * *

ఈ వార్త వినగానే అందరితోపాటు విజయ కూడా పరుగెత్తుకొచ్చింది

"బావా ! సుజాత యేది ?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

"లేదు. రాలేదు."

"రాలేదు !?"

"అవును."

"ఎందుకని ?"

"నేను ఖబురు చేయలేదు."

"బాగుంది వరస. నీకు పూర్తిగా మతి పోయి నట్టుంది" విజయ అప్పటికప్పుడు అర్జెంట్ టెలిగ్రాం పంపించింది.

* * *

విజయ యిచ్చిన టెలిగ్రాం సుజాత తనే స్వయంగా అందుకుంది.

"అయ్యో ! అదేమిటి ! పోయి నాలుగురోజు లయిన తర్వాతనా మనకి కబురు !" తల్లి శోకాలు ప్రారంభించింది. టెలిగ్రాం చేత పట్టుకుని అచేత నంగా కూర్చుండిపోయిన సుజాత కళ్లముందు 20 రోజుల క్రితం తను వ్రాసిన ఉత్తరం మెదిలింది.

రాజా !

భగవంతుడి సాక్షిగా నేనా యింటికి తిరిగి రాకూడదనే నిశ్చయించుకున్నాను. కాని, భగవంతుడు చాలా నిర్దయుడు. నీలాగే నావైపు చూసి క్రూర ముగా నవ్వాడు. నేను తల్లిని కాబోతున్నాను పుట్ట బోయే సంతానానికి 'మా నాన్న యెవరు ?' అని ప్రశ్నిస్తే సమాధానం చెప్పలేని స్థితిలో నే నెలా ఉండగలను! అందుకే నోటను వప్పుకొంటున్నాను. నీ యిష్టం వచ్చినప్పుడు వచ్చి తీసుకెళ్ళు. నీకు తీరుబడి లేకపోతే నన్నే రమ్మని వ్రాయి. వస్తాను.

ఆ ఉత్తరం పోస్ట్ చేయమని అన్నగారికిస్తే అది ఆయన చదువుకున్న పుస్తకంలో పెట్టి ఎవరికో యిచ్చేసాడని ఆ ఉత్తరం రాజాకి చేరలేదని సుజా తకి తెలియదు. అందుకే టెలిగ్రాం చూసి నిర్ల క్ష్యంగా ప్రక్కన పడేసి వూరుకుంది. కాని తల్లి—అన్నగారు మందలించి వెంట తీసుకుని బైలుదేరారు.

* * *

సుజాత వచ్చేసరికి యింటినిండా బంధువులు. స్నేహితులు చాలామంది కిటకిట లాడుతున్నారు. విజయ వాళ్లని చూస్తూనే ఆదుర్దాగా ఎదు రొచ్చి సుజాత చేయి పట్టుకుని లోపలికి తీసుకు వెడుతూ "అమ్మయ్య ! నువ్వు వచ్చేవరకూ నా ప్రాణం ప్రాణంలో లేదు. నీకు సుస్తీగా ఉందని, హాస్పిటల్లో ఉన్నావని నానా రకాల కథలు కల్పించి వాళ్లందరూ వేసే యక్షప్రశ్నలకి జవాబులు చెప్ప లేక నా తలప్రాణం తోకకి వస్తోంది అనుకో. అదే మిటి ? నేను సరిగ్గా చూడనేలేదు. నువ్వు నిజంగా సుస్తీపడి లేచిన మనిషిలాగానే ఉన్నావే ?" అంది ఆశ్చర్యంగా.

సుజాత నీరసంగా నవ్వింది.

విజయ మళ్లీ వెంటనే "బావని చూస్తుంటే భయం వేస్తోంది. అన్నంలేదు. నీళ్ళు లేవు. ఇక నువ్వు వచ్చావు. నా బాధ్యత తీరిపోయింది బాబూ! మా అబ్బాయికి జ్వరం. వెయి దిగటంలేదు."

"ఎక్కడున్నా రాయన ?"

"అదుగో ! ఆ గదిలో ఉన్నాడు. వెళ్ళు. నేను కాఫీ తెస్తాను." అని వెళ్లిపోయింది.

సుజాత మెల్లగా గదిలోకి వచ్చింది. ఆరోజు తను వెళ్లేటప్పుడు ఏ కుర్చీలో కూర్చున్నాడో యిప్పుడు కూడా సరిగ్గా అదే కుర్చీలో కూర్చు న్నాడు. ఆరోజు వెనక్కి వాలి పుస్తకం చూస్తు న్నాడు. ఈరోజు ముందుకువాలిపోయి టేబిల్‌మీద చేతు లానించుకుని వాటిల్లో తల దాచుకున్నాడు.

సుజాతకి ఏం మాట్లాడాలో, ఎలా పిలవాలో తెలియలేదు. అడుగుల శబ్దం విని అతనే తలెత్తి చూసాడు. సుజాత గుండెలు పగిలినాయి అతని కళ్ళు ఎర్రగా జ్యోతుల్లా ఉన్నాయి గడ్డం మాసింది జుట్టు చెదిరి చిందరవందరగా ముఖం మీద పడ్తోంది.

"సుజా !" అస్పష్టంగా అన్నాడతను.

ఆ పిలుపులో—ఆపేరు పలికే తీరులో ఏదో మంత్రశక్తి ఉంది. ఆ శక్తే సుజాత వెంటనే వెళ్లి అతని తలని దగ్గరకి లాక్కునేలా చేసింది.

"సుజా ! నువ్వు—నువ్వు రావనుకున్నాను." అతని కంఠం ఒణికింది. వెంటనే చిన్నపిల్లాడిలా బావురుమంటాడనుకుంది. కాని, అలాటిదేం జరగ లేదు జరగకుండా అతను శక్తి అంతా కూడదీసు కుని నిగ్రహించుకున్నట్టు స్పష్టంగా తెలిసింది.

టేబిల్ ఆనుకుని అలా నిలబడే రెండు చేతులతో అతని తలని దగ్గరకి తీసుకుని చాలాసేపు నిల బడింది. ఇద్దరిలో ఎవరూ మాట్లాడలేదు. మాటలు అనవసరం అన్పించిన క్షణాలు అవి. విజయ కాఫీ తీసుకుని లోపలికి రాబోయి వెనక్కి తగ్గింది.

"ఫర్వాలేదు. రా !" సుజాత పిలిచింది. రాజా లేచే ప్రయత్నం చేయలేదు. విజయ కాఫీ తెచ్చి బల్లమీద పెట్టి పనుంది అంటూ వెళ్లిపోయింది.

"కాఫీ తాగుతారా ?" మృదువుగా అడిగింది.

రాజా తలెత్తి చూస్తూ "సుజా ! ఎంత చిత్రం. అచ్చు అమ్మ ఒళ్లో తల దాచుకున్నంత హాయిగా ఉంది. క్షణం క్రితంవరకూ నాకీ ప్రపంచం శూన్యంగా అన్పించింది. పిచ్చివాడిని అయిపోతానని భయపడ్డాను."

సుజాత కన్నీళ్లు నిండిన చిరునవ్వుతో కాఫీ అందిచ్చింది.

రాజా అది తాగటం పూర్తిచేసి మళ్లీ తలని అలాగే ఆనించుకుంటూ,

"సుజా ! అమ్మమీద కోపం పెట్టుకోకు" అన్నాడు.

"లేదు, లేదు. ఆవిడ నాకు కొద్దిగా అవకాశ

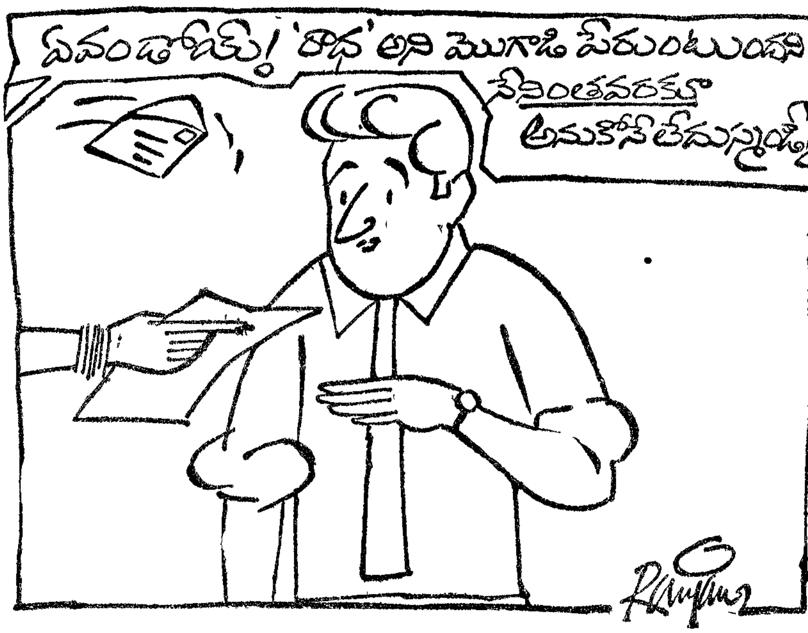

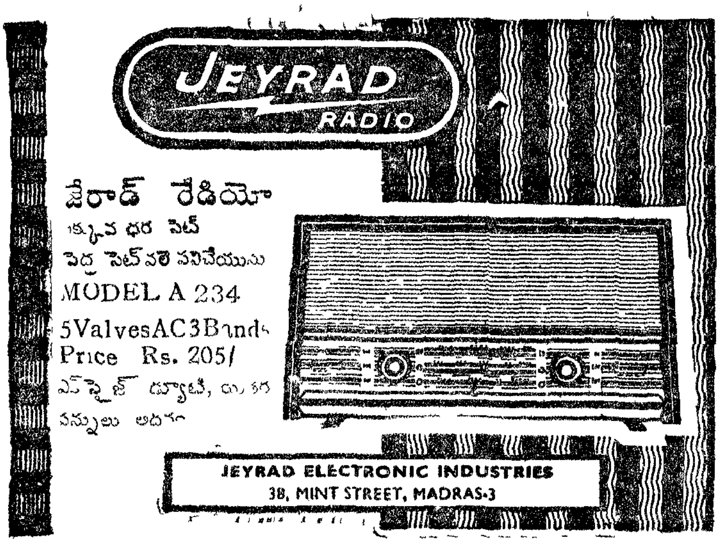

డీలరు : ఎం. వి. భద్రయ్య, గవర్నర్‌పేట, విజయవాడ-2.

ప్రేమ

యివ్వలేదు అన్న బాధ తప్పించి నాకేంలేదు. నాకే దయినా కోపం ఉంటే అది మీమీద కాని, ఆవిడ మీద కాదు"

"నేను మామూలు మనిషిని అన్న సంగతి మర్చి పోయి నన్ను విపరీతంగా ప్రేమించింది అమ్మ. అదే ఆవిడలోని బలహీనత అంతే" తనలో తను అను కుంటున్నట్టు అన్నాడు

ఆ సాయంత్రం క్రిందకి వచ్చి అందరితో మాట్లాడి ఇంట్లో జరగవలసిన ఏర్పాట్లు చూసాడు రాజా

* * *

పన్నెండు రోజులు ఇట్టే గడిచిపోయినాయి. రాజా పెద్ద ఎత్తున తల్లి ఖర్మకాండలు ముగించాడు. ఆవిడ పేరిట అతను చేసిన దానాలు చూసి అంతా 'ఆహా! ఆ తల్లికి తగిన కొడుకు" అన్నారు.

"కోడలు కూడా బుద్ధిమంతురాలు. భర్త ఎంత చెప్తే అంత" సుజాతని కూడా మెచ్చుకున్నారు.

"పాపం! దురదృష్టవంతురాలు. కొడుకు కోడలు చిలకా గోరింకల్లా తిరుగుతుంటే చూసి నాలుగు కాలాలపాటు బ్రతికే యోగ్యత లేక పోయింది

ఎవరో సానుభూతి చూపారు.

వచ్చినవాళ్లంతా వెళ్లిపోయారు. సుజాత అన్న గారు— తల్లి కూడా వెళ్లిపోయారు విజయ ఆ సాయంత్రం వెళ్లిపోతుంది.

సుజాత పైన గదిలో కూచుని విజయ కొడుక్కి బట్టలు వేస్తోంది

విజయ హాల్లో అదోలా పరధ్యానంగా నిలబడి పోయిన రాజాని చూస్తూ

"దిగులుపడకు బావా! రేపు అమ్మాయో అబ్బాయో పుడ్తే పేరు పెట్టుకుందువుగాని. మీ అమ్మ నిన్ను వదిలి ఎక్కడికి వెళ్లదు పిల్లగానో పిల్లాడిగానో యీ యింట్లోనే మళ్లీ పుట్తుంది" అంది నవ్వుతూ.

"నాకు పిల్లలు అవసరంలేదు."

"పుట్తే ఏం చేస్తావు?"

"పుట్టరు. పుట్టకుండా జాగ్రత్తపడ్తాను"

విజయ కొంగు చాటు చేసుకుని నవ్వసాగింది.

"నవ్వుతావెందుకు?"

"పుట్టరని నువ్వంత ధీమాగా చెప్తుంటే— అంటే నీకే విషయం తెలియదన్నమాట."

"ఏ విషయం?"

"నువ్వు మరో ఆర్నెల్లలో తండ్రివి కాబో తున్నావని"

"ఏమిటి!?"

"సుజాతని నువ్వు సరిగ్గా చూడలేదూ?"

"అబద్ధం!" గట్టిగా అరిచాడు.

"అయ్యో రామా! కొడ్తావా ఏం? పూరుకో! నీ అరుపులు వింటే ఎవరైనా నవ్విపోతారు." విజయ అరిందాలా మందలించింది.

విజయవైపు కోపంగా— వెర్రిగా చూస్తున్న రాజా ముఖంలో గబగబా రంగులు మారినాయి. గిరుక్కున వెనక్కు తిరిగి మెరుపులా పైకి పరుగెత్తాడు.

సుజాత [illegible] [illegible] గొంతు [illegible] [illegible] పూర్తయిన [illegible] [illegible] [illegible].

"సుజా !" పిలిచినట్లు వినిపించింది.

[illegible] [illegible] [illegible] సుజాత [illegible] [illegible] తలయెత్తింది.

"ఏమిటి ?" అంది.

"నేను—నేను—ఇంద్రడి [illegible] ?"

ఉత్తమశ్రేణి సెక్సుపుస్తకాలు
(పెద్దలకు మాత్రము)

సెక్సు అట్లాస్ - 325 పటములు గలది. రు. 5/– 83 పటములతో కోక్ శాస్త్రము రు. 5/– 100 పటములతో వైవాహిక జీవితం రు 5/- రంగుల పడకగది ఫోటోలు 3 భాగములు రు. 6/- ప్రతి పుస్తకమునకు పోస్టేజి రు. 1–25 అదనం ముందుగా పంపవలెను. వి. పి. పి. పంపబడదు.

SULEKHA- TRADERS (APS6)
Beat No 13 ALIGARH.

అన్ని వేళలయందు అందరూ
"ఎంబ్రోసియా" గారి
[illegible] పానీయములు

1. [illegible]
2. [illegible]
3. [illegible]
4. [illegible]
5. [illegible]
6. [illegible]

సిరప్‌లు
1. [illegible]
2. [illegible]
3. [illegible]
4. [illegible]

[illegible]
అన్నివేళల ముందిది
అందరికీ ముందిది

[illegible]
ఎంబ్రోసియా
[illegible]

[illegible]
A. L. కోక్ ఇండియా
ట్రేడింగ్ కంపెనీ,
[illegible]
[illegible]
[illegible], విజయవాడ-1.

ప్రేమ

సుజాత చప్పున ముఖం తిప్పేసుకుంది.

"చెప్పు." దగ్గరగా వచ్చి నిలబడ్డాడు.

[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

రాజా క్షణంసేపు [illegible] [illegible] చూశాడు. [illegible] [illegible] ముఖంలో [illegible] [illegible] [illegible] తరుముకు వచ్చినట్టు అనేక భావాలు [illegible] [illegible].

సుజాత మౌనంగా పిల్లాడికి పాలు పోస్తోంది. ఉన్నట్టుండి ఉలిక్కిపడిన సుజాత రెక్కపట్టుకుని బలంగా తనవైపు త్రిప్పుకుంటూ "వీల్లేదు." అన్నాడు.

"ఏమిటి వీల్లేదు ?"

"నాకు పిల్లలు అవసరంలేదు."

సుజాత చెయ్యి విడిపించుకోబోయింది.

"ఏకి చెప్పది."

"ఏమి చెయ్యమ" అనే ధోరణిలో అర్థంగాక అయోమయంగా అడిగింది.

"పద. డాక్టరు దగ్గరికి తీసుకెళ్తా."

"డాక్టర్ దగ్గరికా !"

"అవును" అంటూనే రెక్కపట్టుకుని [illegible] మెట్లు దగ్గరకు లాక్కెళ్ళాడు.

"అరె. ఏమిటిది ? [illegible] [illegible]" [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. రాజా [illegible] [illegible] [illegible].

"[illegible] [illegible]." [illegible] [illegible] [illegible] సుజాత [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. రాజా [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] సుజాత [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]. రాజా [illegible] [illegible] సుజాత [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

సుజాత [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

"[illegible] ! రాజా ! [illegible] ? [illegible] [illegible] ?" [illegible] [illegible].

రాజా [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

"[illegible] ! [illegible] [illegible] [illegible]" [illegible] [illegible] [illegible].

"[illegible] ! [illegible] ! —" రాజా [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] డాక్టర్ [illegible] [illegible].

* * *

"[illegible] ! రాజా !" [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

"డాక్టర్ !" [illegible] [illegible] [illegible] రాజా.

"సుజాత [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] —" [illegible] [illegible].

"[illegible]. [illegible] ? [illegible] [illegible] [illegible] ?"

"[illegible] !" [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

రాజా [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

"[illegible] —"

"చాలా విషాదం—"

"చెప్పండి ఫర్వాలేదు."

"ఈ ప్రమాదంతో ఆమె తల్లి అయే యోగ్యతను కోల్పోయింది. మీరు చిన్నవాళ్ళు, పిల్లలు కూడా లేరు. ఐయామ్‌సారీ ! వెరీవెరీ సారీ ! మేము చేయగలిగినదంతా చేశాం." ఆవిడ విషాదంగా చూసి వెళ్ళిపోయింది.

మొదట ఎలాగో అయిపోయినా రాజా కళ్ళలోకి క్రమంగా కాంతి వచ్చింది. అతను కోరుకున్నది జరిగింది. భగవంతుడు అనుగ్రహించి ఆశీర్వదించాడు. కాని సుజాత ! సుజాత ఏమని బాధపడుతుందో ? సుజాత ముఖం యెలా చూడాలి ? తల్లి ప్రేమ గుర్తుకు వచ్చినప్పుడల్లా ఎందుకో తెలియదు కాని అతనికి పిల్లలంటే [illegible] [illegible], [illegible] ఏర్పడినాయి. [illegible] [illegible] [illegible] ఎందుకే [illegible]. ఎందుకో [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. తండ్రి కావాలన్న కోర్కె అతనికి లేదు. కాని, తల్లి కావాలని సుజాత అనుకుంటే ఏం చేయాలి ?

"అరె ! ఏం ఆలోచిస్తున్నారు ? వెళ్ళండి. ఆమె [illegible] ఉన్నారు. మీరు మాట్లాడవచ్చు" అంటున్నారు డాక్టర్.

ముందుకు వెళ్ళబోతున్న రాజా ఆగి "డాక్టర్ ! ఆమెకి ఈ విషయం తెలియజేశారా ?" అన్నాడు.

"లేదు. ఇప్పుడే వద్దు. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]." అంది.

రాజా [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. రాజా [illegible] [illegible]. [illegible] సుజాత [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

"సుజా !" [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] సుజాత [illegible] [illegible] [illegible].

"[illegible] సుజా !" [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. సుజాత [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

"[illegible]—[illegible] [illegible] సుజా !" [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] సుజాత [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] '[illegible] [illegible]' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] డాక్టరు [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].